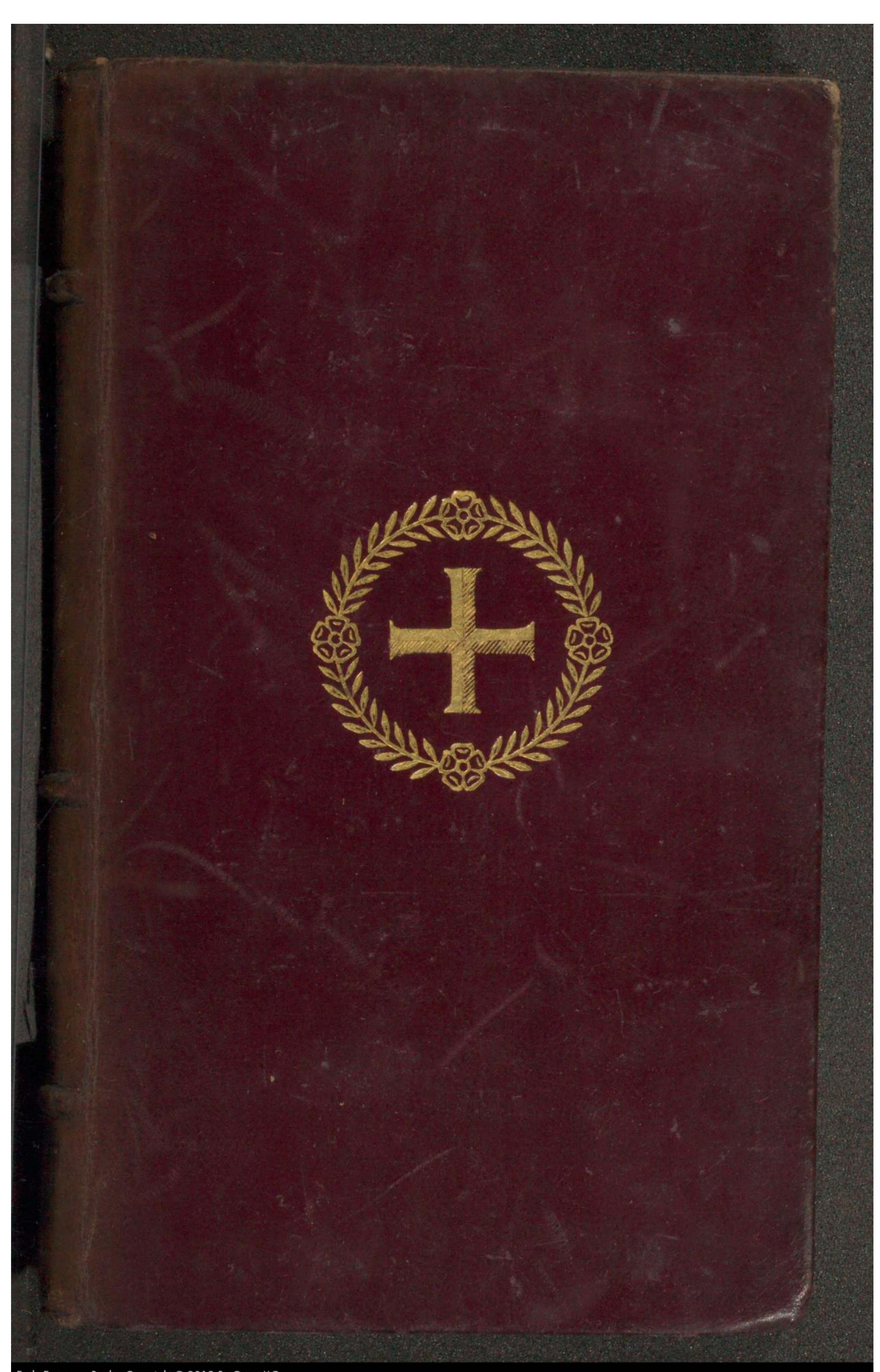
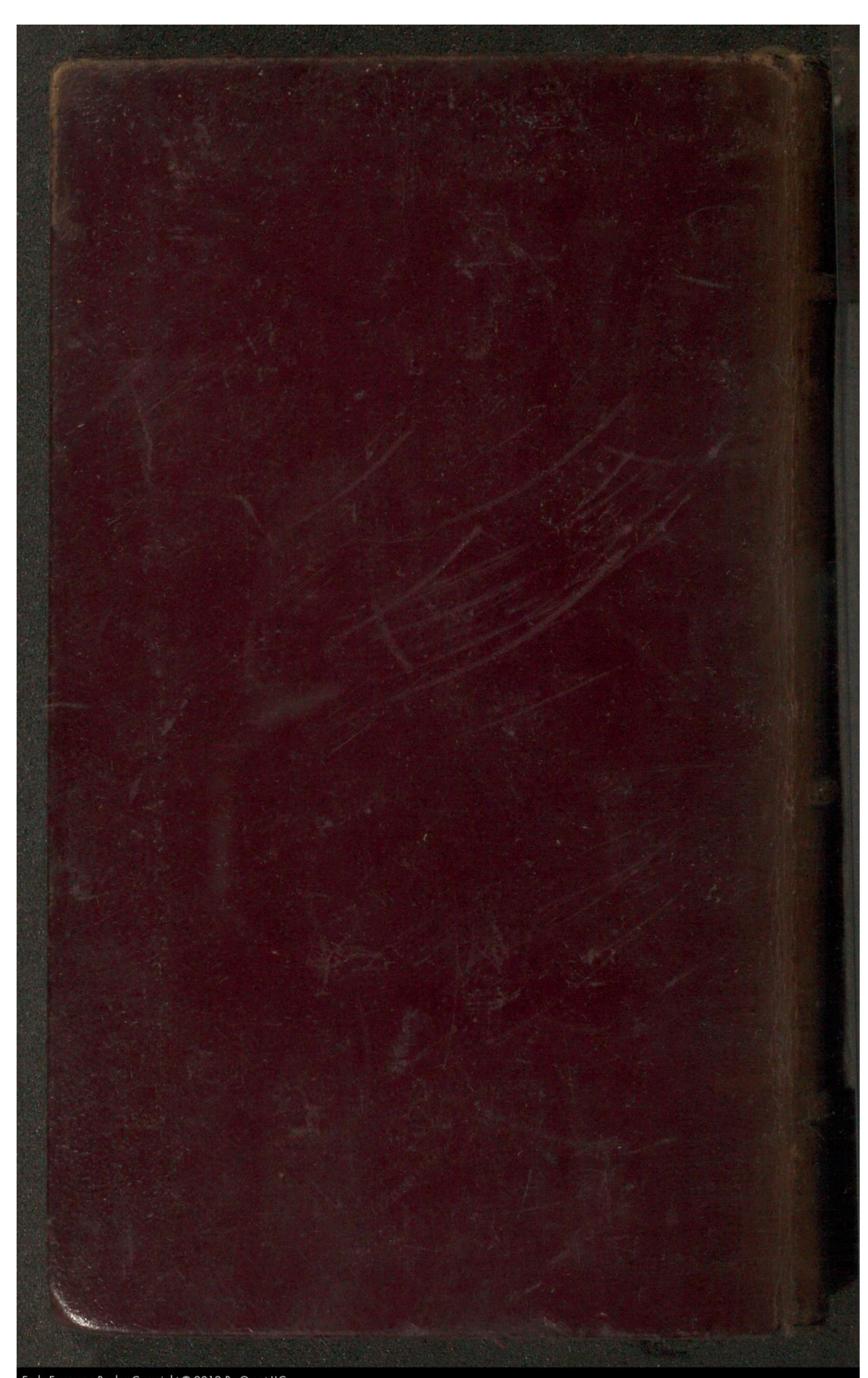

MICHEL MAIER

SILENTIUM POST CLAMORES

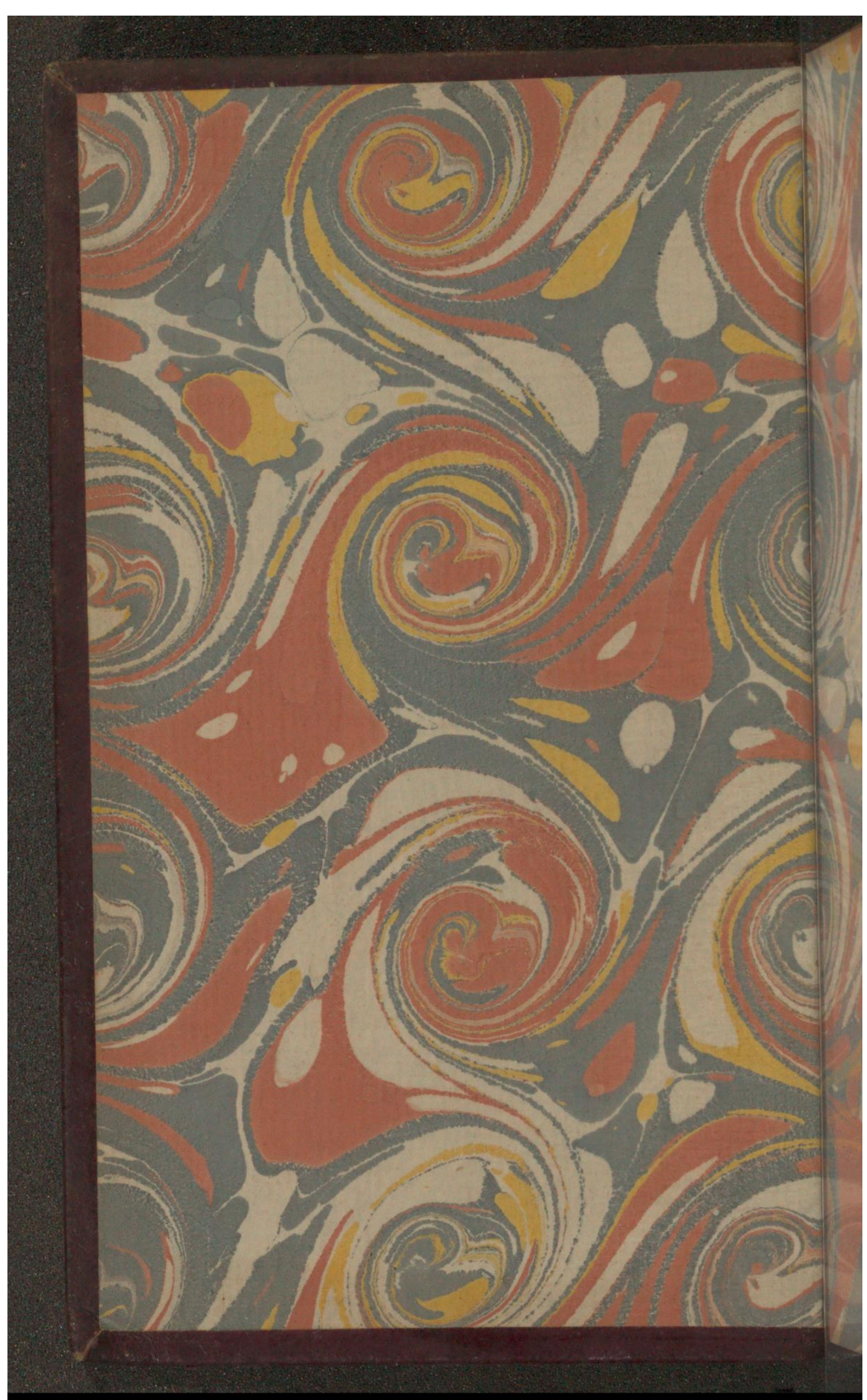
1617

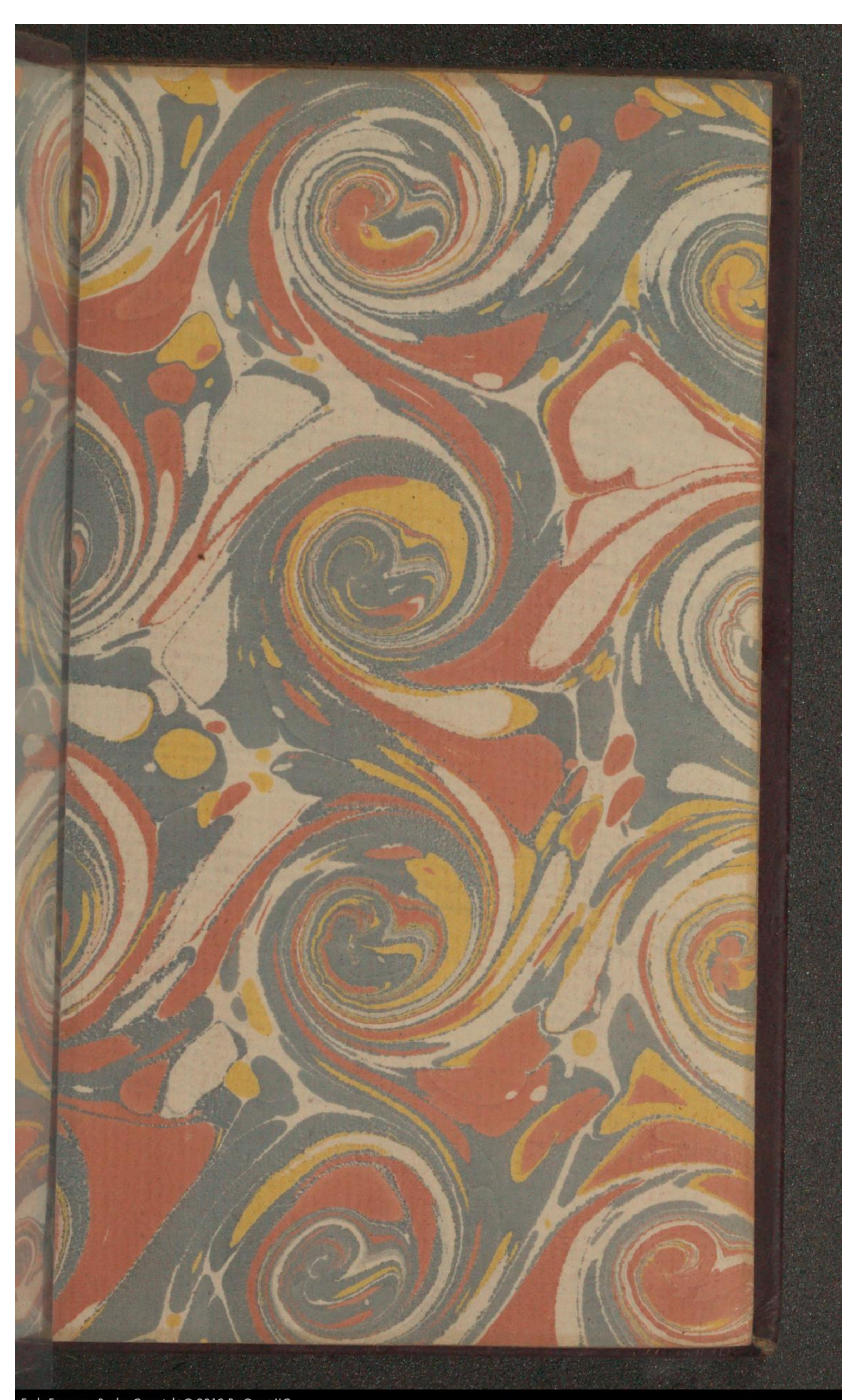

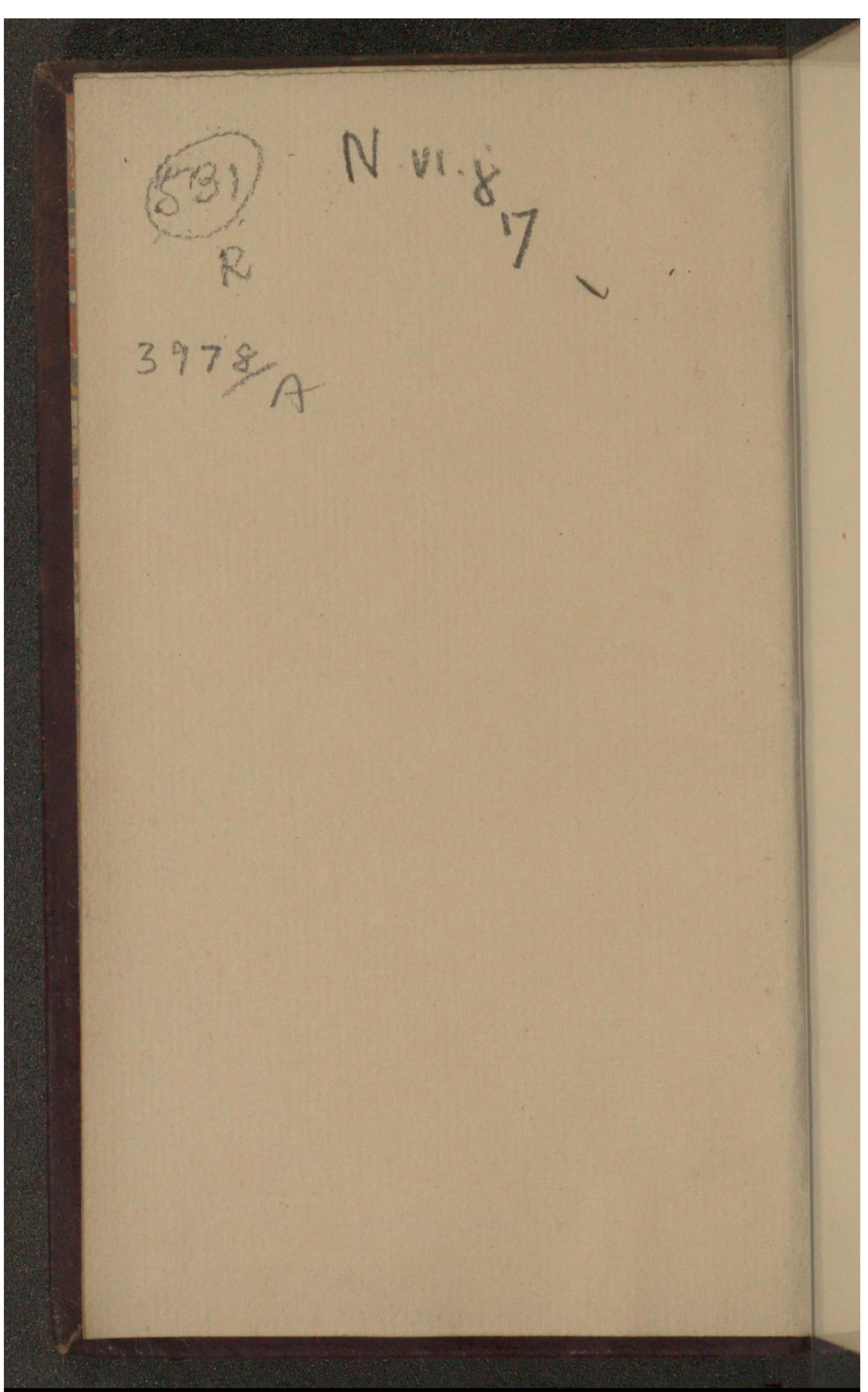

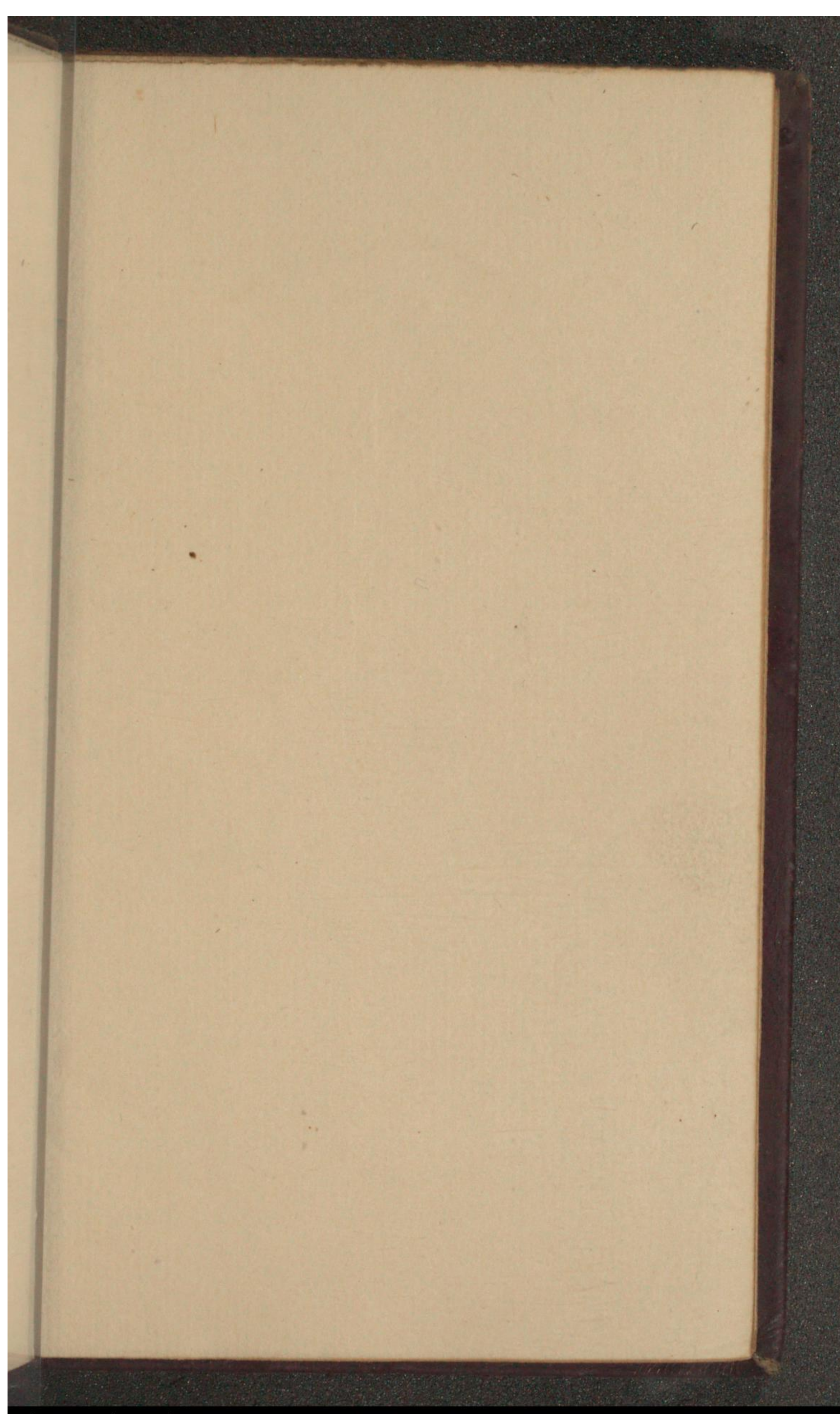

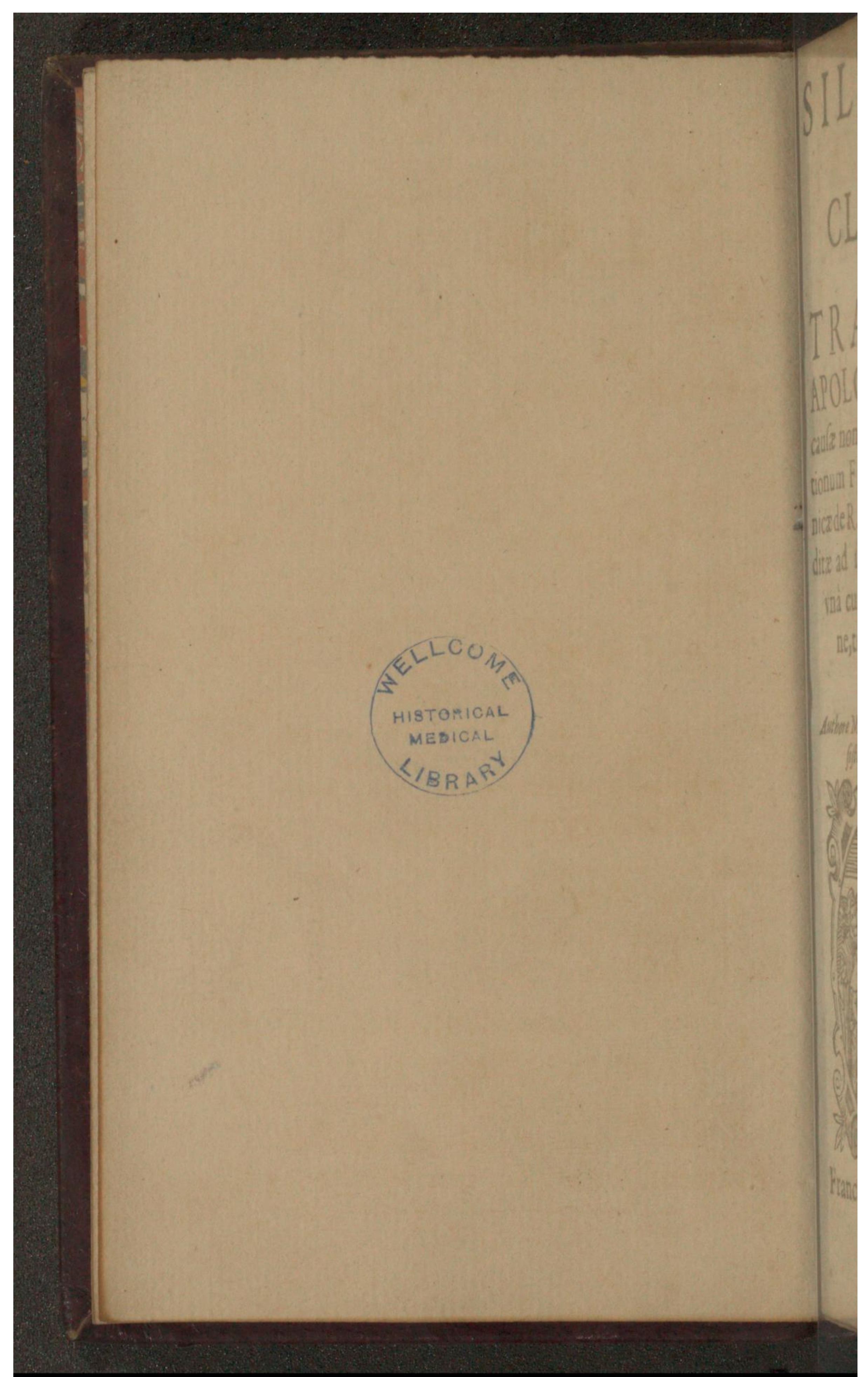

SILENTIVM POST CLAMORES,

HOC EST,

TRACTATVS APOLOGETICVS, QVO

causæ non solùm clamorum seu Reuelationum FRATERNITATIS Germanicæ de R.C. sed & Silentii, seu non redditæ ad singulorum vota responsionis, vnà cum malevolorum refutatione, traduntur & demonstrantur, scriptus

Authore MICHAELE MAIERO *Imperialis Consistorij Comite, Eq. Ex. Phil. & Med. D.*

Francof. Apud LVCAM IENNIS.

M. DC. XVII

EPIGRAMMA AVTHORIS.

INdorum Brachmana cohors celeberrima,
Ad se doctrinæ traxit amore suæ: (multos
Quorum de numero sociali iure receptus
Mirifica postquam doctus ab arte foret:
Fœderis è phiala sacrata silentia iurans,
Tantalus in dext'a quam tulit, ipse bibit.
Sic etenim secreta tegi res tanta poposcit,
Ne prodat tacitam garrula lingua fidem.
Scilicet in vulgum fertur sparsisse Deorum
Tantalus arcanis facta tacenda modis:
Inde siti premitur mediis circumdatus vndis,
Illius & nequeant poma leuare famem.
Hinc sibi iure cauet Germani sanguinis ordo,
Ne sacra det canibus dona , rosasue sui.
Dogmata cum fuerint ex mente profecta fideli,
Credere quæ fidi non voluere viri;
Tuta tenet posthac (velut antè) silentia, ne quis
Hoc Phantasma canat, fictitiosq; dolos:
Ingrati mala mens capiat se præmia digna,
Et sit pro meritis gloria cuique suis.

PRAE-

PRÆFATIO ad lectorem.

THALVS quidam, Europæ à Ioue præfectus æreis pedibus, tantâ celeritate præstitisse fingitur, vt Cretam in dies ter circumire legumque tabulas per oppida (quæ centum numero fuisse perhibentur) portare potuerit: Huic, lector candide, permultis non absimilis videtur illa, quæ nunc in ore omnium esset, Fraternitas R. C. Eam enim Cretizare non solùm existimant, sed etiam tabulas, non legum, sed nugarum plenas, per Europam de

ferre affirmant: Hinc tot in eam Calumniæ & viperinæ linguæ exercentur, quib. pro deceptoribus Ixionibus ſeu monſtrorum, dum cum nube inſanæ opinionis, vice Iunonis, Diuitiarum deæ, coiuerint, parentibus infelicisſimis, & Autolycis, qui proxima Parnaſſo loca furtis infeſtârint, habentur & proclamantur: Sed illi iudicio, meâ ſententiâ, vtuntur nimis calido & calido, dum nodũ, ꝙ aiunt, in ſcirpo quærunt, ac cornicum oculos figunt, facinore non minori, quã ſi ſexagenarios de ponte deturbarent: Ab his enim nihil, quod veritati contrarium, ſtatuitur, nihil, quod bonis moribus aduerſum, aſſeritur: Aſtipulantur ipſis æquitas, ratio, experientia anti-

antiquissimorum, ordo & concinnitas rerum & circumstantiæ omnes, quas veritati, non falsitati, militare constat: Nec verò possibile est, vt Fucus natiuo colori vero similior aut vitiũ decẽtius virtute, aut rumusculi populares oculorum testimonio veraciores inueniantur: Quod si contingeret, nec rationi, nec sensibus sanis, quicquam fidendũ foret, sed cum Pyrrhonijs & Academicis nouis, omnia in dubiũ vertenda: Satis fecisse mihi suo proposito videntur, quicunque duo illa scripta, Famæ & confessionis ediderint, & nullâ censoriâ virgulâ (quam nec agnoscũt, sed ad authores suos remittunt) digni: Sed quia ita mores hominum atque hæc ætas ferunt, ma-

ledicos ſilentio ſuo potius ad quietem & ſaniorem mentem (vt Medici phreniticos) reducere conantur, quam reſponſionibus longioribus, quas ſine dubio veridicas adferre poſſent, irritare ad affectum à bile augendum: Interim, etſi noſtro patrocinio aut officio non indigeant, nec ego quid ab illis, niſi beneuolentiam, quam bonis boni vltrò offerunt, expectem, tamen intermittere non potui, quin pro veritate calculum non nigellum iacerem, ne illa potius literam quoque Theta ſcribere ignorantium liuore oppreſſa, quam rectè ſentientium candore abſoluta videretur: Permultos enim eſſe illi cerdoni, qui Analphabetarius Ariſtidem optimè de

mè de Repub. meritum nec de facie agnitum vnà cum cæteris ideò damnauit, quia nimis iustus esset, in hoc censu similes, non est dubium: Sed hos ad ligones & aratra, non ad literas & tribunalia destinatos vt nouimus, sic relegamus, ac te, Candide lector, ex eorum numero exemptum Deo commendamus.

Vale.

INDEX SINGVLORVM CAPITVM HVIUS TRACTATUS.

CAP. I.

Naturæ latebras non adeò esse exhaustas vt omnia eius arcana innotuerint, sed plura latere, quam sciri, nempe quæ veracia sint &, vt effectus, de causa sua attestentur.

CAP. II.

Naturæ arcana inprimis esse eiusmodi, qualia Fraternitas Germanica confessa est.

CAP. III.

Ex arcanis Fraternitatis Germanicæ R. C. esse, Medicinam Vniuersalem, Donum Dei post sui agnitionem, præcipuum.

CAP. IV.

Esse talem Medicinam in Natura absconditam ex demonstrationibus patet.

Cap. V.

Fuisse antiquitùs apud alias gentes Fraternitates seu Collegia Philosophica, quæ naturæ arcana & hanc Medicinam vnicè fouerint, & quasi per manus, multis seculis, successoribus, ex omni Philosophorum numero selectis, reliquerint, notorium est.

Cap. VI.

Vnde non absurdum videri possit, esse & nunc aliquam societatem, præsertim cum se scriptis & factis aperuerit.

Cap. VII.

Si igitur Fraternitas Germanica inde à multis annis, veluti ipsa testatur, huc vsq; durarit, ad Dei honorem & hominum vtilitatem spectauit, si aliquando manifestaretur, pro vt factum est hoc nostro tempore.

Cap. VIII.

Si societas Germanica patefacienda fuit, non aliter potuit aut debuit manifestari, quam factũ est duob. illis scriptis, Famæ & Confessionis.

Cap. IX.

Quod nihil in libris iis contineatur, quod aduersum sit Rationi, Naturæ, Experientiæ aut possibilitati rei.

Cap. X.

Quod rectè à Fraternitate dicta quamplurimi vocentur paucissimi eligantur, consideratis causis.

Cap. XI.

Ægyptiorum numina, Sigalion seu Harpocrates altaribus vnà cum Sphyngibus admota fuere, quæ silentium denotarunt, quod & Pythagoricis quinquennale fuit: & à dicta Fraternitate R. C. obseruatur, ne arcana Naturæ vulgo prostituantur.

Cap. XII.

Cum verò rationem habuerint, Mundo se aliquatenus patefaciendi ac doctiorum iudicia explorandi, pòst causa ipsis præbita fuit, cur aliquamdiu silentio se obtegerent, & paroxysmum primum patientia vincerent ac tolerarent.

Multi-

Cap. XIII.

Multipliciter enim accepta est istorum manifestatio per famam & confessionem: cum alii totum hoc negotium pro Phanthasmate mundano & delyrio monstroso proclament: Atq; hi sic iudicātes vel sunt omniū Rerū rudes & ignari, vel ex inuidia aut inscitia Chymiæ aduersantes, vel ex philautia nimia sibi omne scibile asscribentes: vbi respondetur primis seu ignaris.

Cap. XIV.

Responsio ad Chymiæ aduersarios hoc nomine directa.

Cap. XV.

Responsio ad superciliosos doctrina & amore sui prætumidos.

Cap. XVI.

Alii, Nigromantiæ & superstitioni omni asscribunt, quibus respondetur.

Cap. XVII.

Quamplurimi nec Chemiæ veritatem nec Fraternitatis integritatem negantes cum sese nec dignari tanto sodalitio animaduertant, animum,

nimum despondent, & causas calumniarũ inueniunt, quas in eam effundunt; quibus respondetur.

Cap. XVIII.

Quidam eandem ob causam Fraternitati Epistolas mittunt, quib. se vel recipi in eorum numerum vel ægros curari vel visitari certo loco aut ad postulata sibi responderi exoptant, quod cum non fiat, En alia porta ad calumnias aperta est.

Cap. XIX.

Sunt & alii deceptorio animo præditi, qui Fraternitatis prætextu pro aucupio pecuniæ vtuntur, dum sese esse ex illo ordine iactant atq; hinc dolos, imò & maleficia sua perpetrãt, qui tandem deceptores, fures aut latrones inuenti pœnis se dignis afficiantur.

Cap. XX.

Quidam aliis dolis suo intenti lucro vtuntur, quibus quoque respondetur.

SILENTII POST CLAMORES,

HOC EST,

TRACTATVS APOLOGETICI

CAPVT I.

Naturæ latebras non adeo esse exhaustas, vt omnia eius arcana innotuerint, sed plura latere quam sciri, nempe quæ veracia sint, & vt effectus, de causa sua attestentur.

NATVRA, quæ per quatuor Elementorum, cœlique orbes, hoc est vniuersum, diffusa regnat, quot species rerum produxit ex Summi Creatoris nutu, tot abditas suorum mysterio-

riorum latebras agnoſcit, in quibus quic-q̃d à vulgari oculo remotũ aut manu intactum voluit, abſcondit, non vt auari & inuidi ſolent, ex vitij ſtimulo, ſed vt lentis & ignauis ad virtutem calcar adderet, nẽpe quærendi, quæ abſtruſa, in precio habendi, quæ inuenta, occultandi, quæ precioſa forent: Vt enim quæ ante pedes patent, plerumque ingrata, niſi raritate condîta ſint, ita quæ in abdito latent, accepta, eſſe ſolent niſi frequẽtiâ increbuerint, non ſemper reſpectu eſſentiarum cuiuſque rei, ſed animorum quoque inconſtantiâ & nouitatis appetitu: Plurima in centro terræ delitefcunt, aut in montium cauernis, Oceani, maris aut fluuiorum littore ac fundo ſepulta, quæ magni æſtimantur precij, cum ſint inuentu rariora, ſi verò arenæ inſtar haberentur numero, eiuſdem cum arenâ cenſus eſſent: Sed Philoſophi eſt, non hæc ſolum rimari, quæ vulgo appetuntur, verum & illa, imò potius, quæ in aliis naturæ ſpeciebus occultata ſunt, ſiue hæ ſint ad oculum communes, ſiue non: Quis vnquam hominis naturam, hoc eſt, tam animi, quam corporis bona & dona ſatis

inda-

indagauit, quibus per tot ſecula occupati anatomici & medici ſemper noua inuenta parui illius Mundi adferunt adeò, vt vix vnquam ſatis, quoad corpus deſcribi hùc vſque potuerit? Ne de motibus animi, ac ipsâ rationali animâ hic quid dicam, an non hæc plæraque, quamuis præſentia ſint, in obſcuro quaſi ſpecu & tenebroſo carcere latere putantur? Hyperphyſica enim, quæ hùc ſpectant, tanta ſunt ignorantiæ nube circum velata, vt vix quicquam de illorum cauſis & rationibus Philoſophis innotuerit: Reliqua naturæ opera, eius ſunt varietatis, vt numero careant difficultatis, vt indagatione non appareant: Quod cum ſapientiſſimus ille, etiam Oraculi iudicio habitus, Socrates animaduerterit, nihil ſe ſcire, profitebatur, niſi hoc vnum, quod nihil ſciret; Vt enim terræ huius, quam palpamus, magnitudo reſpectu humani corporis, ingens eſt, ratione cæli, quaſi nulla: ita hominis eruditiſſimi ſcientia, ſi comparetur cum tota natura, quaſi nihil eſt, ſi cum inerudito vulgo, non parui momenti: Vnde facilè conijcere poſſumus, longè plura in naturæ abſconditis theſauris

late.

latere, quam ab hominibus reuerà cognita sint: Nec vero quisquam existimet, omnia celata reuelanda fore, aut eoùsq; progressum fieri cum artibus & scientijs, vt nihil adinueniri possit amplius, quod naturæ munus sit, at putet Naturæ circulos rotūdos ita sibi esse connexos, vt alius alium teneat instar cathenæ, quæ, dum mundus erit, non terminabitur: Naturalia sunt Corpora, quæ stipantur in hoc orbe, extra quæ nil maximopere considerati one dignum occurrit, nisi sint penitus spiritualia & diuina: Ars vt naturæ subiecta vsurpat, ita vestigia obseruat & in multis imitatur, imò ññunquā aberrantem corrigit & sui officij oblitum admonet, nihil noui creans aut introducens in mundum; quamuis grato mangonio ex duobus aut pluribus naturalibus, tertium non rarò producat, naturale, nescio, an artificiale dicendum: Ex naturalium obseruatione ars genita est, Methodo obstetrice & Ratione matre; Quod si itaq; artis finis, naturæ ñ correspondeat, illa spurio conceptu nata videtur, nec genuina, hoc est, oportet Theoremata artium & scientiarum operibus naturæ

con-

congruere, & in nullo ab illis discrepare: Exempli gratia, Cælestia illa lumina, Sol & Luna à natura reguntur & mouentur ordinarijs motibus ita, vt si cum centro terræ eorum centra in directâ lineâ aliquando veniãt, vel Solis vel Lunę Ecclypsis contingat pro luminum coniunctionis vel oppositionis ratione; Ars motus eorum indagat, quos si veros inuenerit, verum quoque tempus illorum obscurationis scire poterit: Vnde cum Ecclypses prædicantur omnes, patet & motus Cælestes ab arte, cum natura conuenientes, esse inuestigatos: Similiter si ars auri & argenti veram materiam & formam, vnà cum efficiente indagauit, easque causas coniungere, vt Philosophi testantur, nouit, opus quoque verum naturale producet; quod cum productum multis artificibus appareat, certissimum est, artis speculationem cum naturæ opere paribus passibus ambulare, & congruere: Ad eũdem modum vtinam cum medicina & cæteris artibus comparatum esset, (de scientiis enim meris nullum relinquitur dubium) tum principia suo fini & effectus causæ semper congruerent & testi-

A mo-

monium perhiberent, quod nunc rariſſimè fieri, in multis obſeruatum eſt: Hæc itaq; vera naturæ eſt per artem inueſtigatio, cui naturæ op⁹ atteſtatur; Nec dolendum eſt cum Platone, Theoriæ ſolùm dedito, Geometriam à cogitatione & rebus incorporeis ad ea, quæ ſenſibus perciperentur, accomodatam ab Eudoxo Gnidio & eius præceptore Archyta Tarentino, quorum hic, columbâ volatili per artem factâ, ſuæ artis inſigne experimentum dedit, ille primus Geometriæ rationes, difficileſque demonſtrationes per ſenſum & inſtrumentorum exempla demonſtrauit; ſed gratâ potius mente agnoſcendum, fructum poſt flores appa ruiſſe & filiam de matre, hoc eſt practicã de Theoria, teſtatam fuiſſe: Si ſecus fiat, artes non ſunt artes, ſed Sophiſticæ non abſimiles, quas Lullius non Entia vocat, dum his, vtpote imaginatiuis ſeu ſaltem poſitiuis, hominum mentes & memorias adeò prægrauari affirmat, vt veris & realibus vix locum percipiendis præbeant.

* * *

APVT SECVN-
DVM.

atura arcana inprimis esse eiusmodi, qualia Fraternitas Germanica confessa est.

V N T equidem in rebus naturalibus
potentię seu proprietates, quæ in ocu-
s aut sensum non occurrunt, nisi Expe-
entiâ manifestentur, veluti apertissimè
magnete apparet, cuius virtus gemina
l polum mundi vel ei locum proximũ,
conuertendi ac ferrum ad sese attrahẽ-
, nulli hominum innotuisset, nisi se fa-
o ipso ostendisset: Sola enim ratio et-
m perspicacissimi eam præscire aut in-
care non potuit, quamuis de inuentâ
dicare optimè nouerit: Ab experientia
aque artes repertæ certissimi effectus
eprehenduntur, si à ratione coadiuuã-
perfectæ sint: si à sola ratione proficis-
untur, aut imaginatione, plerumque,
cet ad speciem pulchræ, tamen fructu

inanes creduntur: Cum enim tanta sit varietas humanæ speculationis, rarissimè ab Experientia illa suffragii calculum accipit, quæ est causa vanitatis multarũ artium ab hominum ingenio introductarum. Pro exemplo sit aruspicina & augurandi ars & quæ à solius fortunę depẽdent mutatione: Quamuis autem ab initio vera artium axiomata reperta sint, & præceptis seu regulis, ad finem certum ducentibus, instructa, tamen non rarò contingit, vt successu temporũ & ingeniorum varietate in abusum aut deprauatum sensum perueniant aut detorqueantur, qui à natura longissimè absit, nec vnquam proprietatibus, in eius gremio latentibus, conueniat; Vnde eiusmodi artes vix vnquam sine præfixo, nisi casu fortuito, potiuntur: Veluti enim aurum in sua natura homogeneum & purum putum, vsu continuo heterogeneas fæces acquirit, quibus obfuscatur & à sua naturali splendore impeditur, sic & scientiæ per se quidem puræ & axiomatis suis accomodatæ sunt, finique correspondent, at luxuria animorum eas legentium vel usurpantium, hoc est, pro

suo

[n]io captu interpretantium, contaminã[n]tur & ab ingenuitate ad fucos, seu à veritate ad Sophisticen declinant: Huic malo vt obuiam eatur & volventibus seculis resistatur, Deus Opt. Max. ex admiranda sua benignitate excitat restauratores & criticos artium, qui, vt docimastæ metalla perfecta ab imperfectis per cineritium cupellę mundant & segregãt verum à falso discernant ad Experientię & Rationis cum ea consentientis b lancem, ne bonum cum malo reiiciatur, aut malum cum bono in vsum veniat, iudiciumque perturbet: Tales omni æuo in artibus & omnib. facultatibus eluxerunt, veluti in Theologica, & Medicina patrum ętas, in Astronomia & multis aliis scientiis, nostra exhibuit: Inter quos eminentissimum sibi vendicant locum illi, qui Germanici sanguinis Ordinem dicuntur instituisse R. C Hi enim scientiarum, quas nouerunt, certa axiomata ex ipsa natura se depræhendisse, testantur, iuxta quæ ad quarumlibet finem præcepta dirigi oportet, vt sic Harmonia omnium & singularum artium scientiarumque inueniri non solum, sed & cu-

iuſcunque per ſe finis inueſtigari & obtineri poſſit. Quod Plato de concordia bonorum & conſenſu mentium pronũciauit, non eo magis Heſperum aut Luciferum lucere, id meritò de huiusmodi artium ſymphonia ſeu naturali complexu, dicendum opinor: Quid enim hoc ad veritatem earum demonſtrandam accomodatius? quid ad vtilitatem hominum conuenientius? quid ad neceſſitatẽ præclarius? Per has muti magiſtri loquũtur & ſe inv cem intelligunt: Per has Natura receſſus ſui gremij occultos aperit & ſolis dignis oſtendit: Per eaſdem ſe palpandam & videndam præbet mater filijs, hoc eſt, Natura ſeipſam ſibi, aut vt homo (qui naturæ operum non duntaxat pars ſed & compendioſa vniuerſitatis Idea eſt) ſeſe noſcat & contempletur, ad quẽ finem conditus, huic mundo impoſitus, atque hinc in aliam vitam migraturus ſit. Gratiam itaque non minimam debemus huius naturalis ſcientiæ indagatoribus, quicunque illi ſint, aut quocunque loco ſeſe tectos & tutos voluerint, non conviti , calumnias aut infamiam, quę ſunt beluæ multicipitis, vulgi braveia,

quibus

quibus ornat virtuti mancipatos atque
hinc laboribus immensis se suumque ge-
nium defraudantes, aliorum vt succur-
rant necessitati: Hæc sunt lumina can-
delabris mundi imposita, vt inseruiendo
alijs absumantur, quæ si liuore desidum
extingui sinemus, parum aberit, quo mi-
nus tenebris cęcutientes succumbamus,
aut ad supinam Cyclopum ignorantiam,
quæ beluinæ proxima est vitæ, reuerta-
mur. Sunt autem dictorum societatis R.
C. philosophorum arcana, quatenus no-
mine saltèm innotuerunt, huiusmodi vt
quilibet à philosophia vera non alienus
aut primis eius tincturæ rudimentis im-
butus, ad illorum metam suæ rationis te-
la dirigere meritò debeat, vt quæ ignota
ipsi sint, investiget, quę nota, poliat,
quæ polita ad vsum propri-
um adhibeat.

***

CAPVT TERTIVM.

Ex arcanis Fraternitatis Germanicæ R. C. esse Medicinam vniuersalem, Donum Dei post sui agnitionem, præcipuum.

ARCANORVM nomine, ne tamen quis existimet compræhendi cuiusque inuenta siue phantasmata, quæ nec in natura, nec Experientia locum inueniunt, nos solùm intelligimus occulta potentialis naturæ opera, quæ in actũ naturalib. medijs deduci possunt; à quibus magica, negromantica, diabolica & somnia ab hominibus excogitata, quæ nec caput nec caudam habẽt, hoc est, quæ nulla naturę impressa insignia ostendunt, secludim⁹ & relegamus: Quę enim natura, veluti mater, non produxit, illorum nouerca agnoscitur, nec iis suæ beneuolentiæ munera impertit; non lac aut nutrimentum præbet, vnde nec successus aut incremẽti ratio vlla, tanquã in peregrinis suppositi-

titiis

tiis fœtib. naturæ nutu apparebit: Pluri-
mæ Polij dædala ars seu humana curiosi-
tas inuenit, quæ natura nō admittit: Nec
verò fas est, hāc illā imitari, sed contrà, cū
Natura Domina, Ars ancilla sit, & hæc il-
l⁹ subijciatur potestati; quāuis nec domi-
na fidelia ancillę monita & seruitia auer-
tetur: Societatē Germanicā cognouimus
vtrāque & dominā & ancillā suo hospitio
recepisse, & cuiq; suū honorē destinasse,
hoc est, naturā nō sine arte, nec hanc sine
illa tractasse, sed Praxin Theoriæ & actū
potentiæ coniunxisse: Quomodo enim
certitudo sciētiarum deprehensa esset, si
non opus, quod est artis finis, eam demō-
strasset? Quomodo pręcepta artis princi-
pijs & fini inuenta essent conformia, si nō
Theoretica Philosophiæ naturalis pars
ea concinâsset & coaptasse? Sanè vt dex-
tra auxilio sinistræ eget & viceuersa, sic
practica theoriæ: Inprimis verò auriferæ
artis donum dictis R. C. fratribus inter
arcana generi humano vtilissima diuini-
tus concessum non ignoramus, quod quā
præclarum sit tā artis quam naturæ opus,
vix hominum dictis exprimi potest: Mū-
dus ipse, cuius os quilibet est angulus, hu-

ius dignitatem & preciositatem atteste-
tur & proclamet, quamuis id nec cæcis
nec surdis ignotum sit: Hic est nucleus in
amygdali rugoso & duro putamine re-
conditus, nempe finis & fructus arboris
& principium seu seminium eiusdem:
Hic est circulus, quem natura facit im-
plicando finem principio & principium
fini: Hoc munus tantum est, vt plerosq;
veluti caput Gorgonis à Perseo Palladi
datum in saxa convertat, hoc est, ad stu-
porem & duritiem saxeam, cui vix quic-
quam inscribi potest, redigat: Si à princi-
pe cuiquam magnus thesaurus donare-
tur, vix vllus tam malè erga principem
animatus inueniretur, vt diceret, tantum
thesaurorum vel pecuniarum dari non
posse aut non esse in rerum natura, aut si
hoc dicere auderet, malam tamen grati-
am apud largitorem initam expectaret:
Iam verò cum à Deo vel ministra eius si-
ve Thesauraria Natura tantum doni ali-
cui hominum concessum dicimus, Ecce
absque verecundia quod adsunt, qui affir-
manti obstrepunt, eum mendacij insi-
mulant, Naturæ thesaurum pernegant,
Dei gratiam & manum largissimam suo

captu

aptu limitant & concludunt; quasi ipse
deò sit impotens ad dandum, quam illi
d credendum, hæc adeò exinanita om-
i munere, quã illi intellect⁹ capacitate:
Atq; hi suo se officio satisfecisse non du-
bitant, si singula dicta aliorum strenuè
negent & textus quasi aranei reticulis in-
sectorum genera (quę à chymicis pro suę
partis stabilimento producũtur) inuiscẽt
& captent, in Deũ conditorẽ impij & in
Naturam matrẽ ingrati: Sunt enim quasi
muli, qui calce matrẽ petant, aut Cuculi,
qui nutricem deuorent: Non pauci autẽ
Æsopicã imitãtur vulpeculã, q̃ caseũ ex
corui vt adipiscatore, miros cõminiscitur
dolos, eũ minimè vocalẽ vocitãs: Sed quẽ
huiusmodi vel præconia vel cõuitia mo-
uerent, vt vel canere vel tacere ad nutũ
maleuoli p̃sumeret: Nõ sũt artifices Chy-
mici pueri, qui sæpenumero ꝓ pomo dãt
aureũ aut ꝓ crepũdiis, res, quas manib. te-
nẽt, preciosissimas, at nouerũt, si qui q̃ a-
li⁹, q̇d sit viuere, quantũ æra lupinis distẽt
vel aurea æreis, ne æstimẽtur Glauci: Id a-
gnouit Bacasser in turba, qui, *quod quæritis*
inquit, *parui nequaquã est pretii: Thesaurum
enim maximum & munus Dei excellentissimũ
quæritis*: Idque absque dubio verissimum

eſt; Nihil enim eo dono poſt Dei agnitionem precioſius ſublunaris habet regio, ſiue humani corporis, ſiue metallorum medicinam reſpiciamus: Diuitiæ veris Philoſophis virtuti poſtponuntur, ſed reuerà his mundus, tanquam vicarijs omnium rerum mundanarum regitur: Cedunt his virtus, nobilitas, pulchritudo, honor, animoſitas, robur, eruditio & reliqua omnia, quæ bonorum titulum agnoſcunt; adeò vt ſi diuitem dixeris, ſatis ſit de alijs ſiluiſſe: Verum vt non ſolis diuitijs accumulandis deditum eſſe decet eum, qui ſapientiæ ſtudet, ſic nec Fratres dicti hunc lapidem duntaxat voluũt, ſed vniuerſæ naturæ contemplationi inſiſtunt, cuius fontis cum riuulus ſit ille vel Gange ditior, nulla eſt cauſa, cur hũc inguſtatum prætereant, aut Cratis Thebani exemplo aurum benè poſſeſſum in mare abijciant, quo tot Eleemoſynę dari, tot arcana indagari, tot opera perfici poſſunt, quæ omnia ad Dei gloriam & proximi vtilitatem contingant.

***

CAPVT QVARTVM.

Esse talem medicinam in Natura absconditam ex demonstrationibus patet.

AT qualem tu mihi medicinam, præter dogmaticam, occinis, quærent permulti? Quibus adeò omnium rerum imperitis, ne plura noëmata antea incognita inculcem, vt ſic nimiam inaudita diſcendi moleſtiam creem, mallem me ſilentio poſſe ſatisfacere, quàm rerum producto pondere, quod fortè illi aduerſantur, & cane peius & angue oderunt: Verum nos Medicinam hoc loco accipimus pro medicamento, quod qualecunque ſit ſiue vni morbo conueniens, ſiue Polychreſton, ſeu Panchreſton & vniuerſale, non exquiſitè, ſe ſecundum quid, ita dictum, perinde eſt, propterea ars medica præiudicium nullum patitur: Imò conce-

concedimus hoc Medicamentum Dogmaticæ Medicinæ esse accessorium, nec ab ea vnquam separamus, quatenus homini ægro curando adhibetur; Si verò ad metallorum vsus, priuilegio quodam naturæ donatum inuenitur, quod illi non inuidendum, sed grato animo agnoscendum erit: sunt qui ex vilissimis terræ partibus & liquoribus, vtpote stercoribus, vrinis animalium, furnorum luto, lateribus & eiusmodi alijs, magna medicamenta polliceantur, quibus nec contradicimus, cum vix vlla res corporea sese offerat, ex qua non aliquid arcani medici prodire existimetur. Qui igitur adeò pertinaci erit animo aut præposterâ voluntate, vt neget ex omnium preciosissimo metallo, vel eius agente parte, veluti Quinta essentia, Medicinam efficacissimam educi posse, aut Tincturam aurificam esse Medicamentum morborum humani corporis tutissimum? Quidam lapidem sabulosum, in arenis concretum, ad ossium consolidationem ob siccandi & refrigerandi vim immodicè collaudant & Philosophicum econ-

trà

à, non alia ratione, quam quod hic illis
ccult⁹, ille notior ſit, è rerum natura eli-
inare ſatagunt. At velut Lycurgus, qui
o vini abuſum vites amputare decreue-
t, crura ſibi ipſi præſcidit, ſic ipſi ratio-
em ſibi cæcam & Experientiam valdè
idem prius, quam tot doctiſſimorum
mnis ævi & ſoli virorum teſtimonia &
ymbola aurigena veritatis expertia de-
onſtrabunt: Horum omnium rationes
t illorum refutationes iam dictis Sym-
bolorum Aureæ menſe libris ſatis ſuper-
ue ſimul dedimus, quæ ſuo loco cuiquã
genda obtulimus: Cramben eandem
is ponere, non eſt conſultum: Si
uis duodecim nationum, & ætatum
onſenſum non ſibi ſatisfieri patiatur,
uic ego nihil ſuggeram, niſi quod in
ua incredulitate permaneat, & imite-
ur illum inter magnos magnum, qui
e credere id nolle aut poſſe proteſtatus
ſt, etiamſi fieri videat aut ipſe fece-
it: Quòd ſi ita ſunt in alijs quoque
ebus pertinaces & duræ ceruicis, ne-
ue artificum quiſquam iis, ſed ſi-
bi i-

bi ipsi, vt Aspendius olim cecinit, ne fortè in deliquium animi incidant, si quid præter suam opinionem verum esse animaduerterent: Hi sanè novum sunt genus hominum, quod Solem bipedalem iuraret, etiamsi astronomi longè maiorem imo centies sexagies sexies, toto terreno globo demonstrent: Hi terram planam statuent & Antipodas negabunt cum antiquis; sed fallentur, quemcunque sequantur authorem: Res ipsa aliter docuit & dies diei magister factus est: At ego hos censores adeò insanos & plumbeos Anticyram, vbi sumpto Helleboro, vt olim Liuius Drusus Tribunus plebis arthriticus, velut author est Gell. c. 25. l. 17. à morbo convalescant, mittendos, & non ab ipsorũ curatione excusandos iudico. Esse autem talem medicinam in profundo naturæ, primo convincit Experientia innumerorum, qui pulveres veros habuerunt quibus metallorum imperfectorũ & Mercurij transmutationes in aurum cum admiratione astãtium, perfecerint, etiamsi ipsi non veri artifices nec fortè bono titulo eos adepti fuerit: Qui enim ipsi perfecerunt, rarissimè ad ostentationem

:m ijs vtuntur, nec aliis facilè cócedũt, ...si morte præventi, aut vi coacti: Secun-
...o Experientiæ astipulatur ratio, quæ li-
...t supervacanea videatur oculatis, cum
...ustra probetur, quod per sensus intrare
...ossit, tamẽ quia sensus nõ semper à pro-
...rio & vero obiecto suo moveantur, præ-
...rtim in hac desperata & alteri non cõ-
...unicanda materia & artis forma, subii-
...enda est, huiusmodi: Si vis aurificans in
...biecto naturali haberi possit, vt forma,
... materia argenti vivi vel vulgi vel im-
...erfectorum adeò mundari, vt materia sit
...aturalis, ac denique si hæc materia &
...orma debitis ponderibus coniungi que-
...nt cum efficiente moderato, nõ violen-
...o, & foveri, ne vnum excedat aut destru-
...t alterum, sed reciproco motu ambo
...oveantur eò, quò vis formalis inclinat,
...eri non potest, quin aurifica vis produ-
...atur in materiam & ex hac fiat forma,
...uâ habitâ, aurum generetur ex non au-
...o, sed argento vivo, per eam æquato. Sed
...rima omnia sunt vera & haberi coniun-
...ique, ita foveri & moueri possunt: Ergo
& sequentia: Huius rationis necessitas
...etitur ex quatuor causarum generibus
B quibus

quibus per artem siue naturam, vt decet, coniunctis, surgit id, quod fieri inde debet, vtrobique; Nec differentia est in effectu, si in causis nullum discrimen: Atque hinc Maior sua luce vera & euidens est: Omne itaque probationis negotium incumbit minori seu assumptioni: Huius sunt sex membra; quorum primum est, Vis aurificans in subiecto naturali haberi potest: Causa est, quia nouimus materiã auro proximam, qua vtitur natura in generatione auri, & qua vteretur natura, si posset absque manibus artificis producere tincturam: Si quis hoc neget, appello ad auri cunabula, quæ qualia sint satis tradidimus, in viatorio, sub monte planetæ septimi & aliis in locis: Secundum mẽbrum est: quod materia argenti viui vulgi & imperfectorum adeò mũdari possit, vt materiæ naturali æquiualeat, imò ea ipsa fiat: Si quis ad hæc incredulus, consulat Gebrum, qui nihil ferè aliud agit, quam vt impura purificet, fæces eluat, aquis & igne separet, pura sublimet, & per distillationem secernat ab heterogeneis; Est præterea modus Gebro solennis, quem tamen abscondit, & non ad literam tradit,

it, nisi sparsim: Tertio requiritur mate-
æ & formæ coniunctio sub debitis pon-
eribus: Hoc opus, hic labor: Nam qui be-
e coniungit coniungenda, bene diui-
et diuidenda, nempe hæc, heterogenea;
la, similiaria: Pondus hoc difficultatem
uget: Attamen inuentu est possibile,
um philosophi id innuant, & experien-
a ignaris demonstret: Si enim nesciam,
uod pondera mala, quot asina, requi-
at, tentatio omne dubium soluet: Asi-
a inquit ad filiam, accipe vnam de me-
& tu habes tertantum, quantum ego
abui antea: At mula respondet; accipe
u duas de meis, & habebis dimidium e-
us, quod ego prius habui: En veritas ex
alsis præsuppositis elucescit: Quartum
st efficiens moderatum & non violen-
um, quod ignis est, contra naturam &
Elementalis, quod similiter haberi potest:
Quinto foueri possunt, ne vnum excedat
ut destruat aliud, vt à gallina oua fouētur
ncubatu, & in Ægypto fit artificio: Sextò
vt reciproco motu moueātur, ceu pullus
n ouo & Cnips in ligno, semper locū mu-
tare nitens: Hæc omnia cum congruere
possint ex dispositione debita artificis,
 hinc

hinc quoque ratione probata est artis possibilitas, quæ cum docilibus per se nota sit, pertinaces, quibus hæc non ad palatum, mittimus & suo remedio consecramus.

CAPVT QVINTVM.

Fuisse antiquitus apud alias gentes Fraternitates seu Collegia Philosophica, quæ naturæ arcana & hanc Medicinam vnice fouerint, & quasi per manus, multis seculis, successoribus ex omni Philosophorum numero selectis reliquerint, notorium est.

SVNT præter eos, qui artem expressè negant & alii, qui non hanc adeò, quâ

raternitatem impugnant, artem conce-
entes poſſibilem, at talem ſocietatem
icubi latere, neutiquam; His, cum do-
eri, aut ad minus admoneri non erube-
ant, Exempla non diſſimilia in memo-
am reuocanda, quæ antiquis contigêre
emporibus & noſtri æui Fraternitati ac-
omodari poſſunt; Collegia inquam, oc-
ulta ſimilis artificii & rerum naturaliũ
on ſine admiratione profeſſionis, variis
n locis & nationibus olim extiterunt,
uæ licet in noſtris Arcanis Arcaniſſimis
eu Hieroglypicis paſſim in 1. & 4. lib. nec
on in Symbolis lib. 3. potiſſimum euol-
erimus, tamen hic breuiter, ne ex igno-
antium mente excidant, percurremus:

I. Collegium, antiquiſſimum Ægÿptiorum.

Apud Ægyptios Collegium fuiſſe
Philoſophorum, Sacerdotum & Regum
ex mille indiciis conſtat; Nam ad leges &
præſcriptum Philoſophorum totius Æ-
gypti Religio ſimul & regni politia con-
formata fuit ſub nomine Oſyridis & Iſi-

 dis,

dis, quos finxerunt Deos ac reges Ægyptios, cum nihil sint, nisi subiecta chymica, alias vocata, Sol & luna, sulphur & argentum viuum: Isis Ægyptum legib. instruxit ex Mercurij consilio, quos Mercurius à Vulcano acceperat, à quo & eruditus fuerat; Agrorum Ægypti totius tertia pars primo rediit ad sacerdotes, altera ad reges tertia ad populũ: Vnde antiquitas sacerdotum constat, qui vna cum regno inceperũt: In primis autem Vulcano inseruierunt, qui ibi splendidissimum habuit templum, auro tectum & cubilib. aureis, in quib. Apis bos colebatur ad externam ceremoniam, niger toto corpore, nisi quod lunam crescentem albam haberet in fronte vel alteruro latere: Hic Osyridem repræsentauit; Vt enim Osyris est Sol, sulphur, & anima, quæ migret in alia corpora imperfecta, sic in hunc bouẽ trãsire fingebatur, quo post quatuor annorũ spacium in sacro fonte submerso & sepulto (vnde Serapis dicebatur) sacerdotibus alium quærendi similis coloris per totam Ægyptum cura incubuit; quo intermedio tempore omnia luctus plena, planctus & mœroris, donec bos nouꝰ inuentus & re-

ductus

ductus magna cũm pompa & solennitate
ret;tũ omnia tripudiis & gaudiis iterũ
plerat;atq; hic initiatus & cõsecratus co-
batur, vt prior: Osyris verò ab ignaris p
ge vel Deo habetur, licet à cõscijs quid
er ipsum intelligi debeat, perpetuo silẽ-
o inuoluatur: A Typhone quodã, furio-
& impio, dolo occisus traditur, & in a-
quot partes dissectus, pudẽdis in Nilum
iectis; Sed Isis partes recollegit & ite-
ũ composuit, exceptis pudẽdis: Philoso-
horũ enim Rex per solutionem in sopo-
ẽ incidit atque hinc in mortẽ, sed mẽbra
ius recolliguntur, vt habet Ioh. de Pa-
ua, Turba, Alan⁹, Æsonis allegoria, Pe-
pis, & aliorum: Duplices Ægyptij ha-
uẽ eliteras, cõmunes seu vulgo cogni-
as, & sacras, per figuras & naturas anima-
um; His res sacrę seu Philosophicæ con-
ignabantur; illis, quæcunq; aliæ seu pro-
hanæ; Hieroglyphicæ causam dedêre
vulgo animalia illa colendi; quorum fi-
guras viderũt inter sacras literas haberi,
& non intellexerunt: Hęc origo supersti-
tionis Ægyptiæ, quam sequutæ sunt &
aliæ gentes & ferè totus mundus

Ex his literis, Phænix, auis est, mera

 ficti-

fictitia, niſi in chymicis realis & exiſtens; In his Anubis canino capite, latrator dictus, Mercurium, qui Theut vocatur, denotat; Habuerunt & 12. deos Ægyptij, velut numina auxiliaria, quibus expreſſerunt allegorias de ſua arte occulta varias, ne vulgus aliter acciperet, quam de diis; His inſtructi ſacerdotes artis aurigenæ conſcii, mille habuerunt cauſas, eam occultandi & ſacra ſua perficiendi; Vnde nulli motum fuit apud antiquos ex vulgo talem artem haberi in rerum natura, multò minus in media Ægypto foueri: Fuerũt autem in hoc collegio non omnes ſacerdotes, nec omnes Philoſophi, qui erãt ſacerdotum filii, nec omnes reges, qui ex ſacerdotibus eligebantur, ſed pauciores & electi ex omni numero, qui conuentus ſuos clandeſtinos celebrarunt & de medulla ſacrorum ſuorum egerunt, reliquis omnibus circa cortices occupatis: Hi ſoli intellexerunt, quid ſibi vellet Apis, Oſyris, Iſis, Thyphon, Anubis ſeu Theut, & Mercurius (quem Græci Hermetem vocant) quid Orus; Deinde quid ceremoniæ & allegoriæ circa illos inſtitutæ: Iidẽ hyeroglyphica non ſolum legerunt, ſed

&

t intellexerunt, Phænicem, Ibin, Cyno-
cephalum, Crocodilum & alia innumera;
cur oppida in brutorum nomina & cul-
tus consecrata, cur animalia pro diis habi-
ta & his similia: Hi 12. deos, deasque lon-
gè aliter interpretati sunt, quam vulgus
ignarum, quod hæsit in literali solo sensu,
genuinum & occultum non animaduer-
tens: Inde factum, quod Alexandro Ma-
gno Leo Ægyptiorũ sacerdotum prima-
rius pro secreto mundi aperuerit, non es-
se aut fuisse Deos illos, quos colerent
Ægyptii, sed homines; Nam vt res erat,
eloqui ipsi non licuit, ne ad manifestatio-
nem omnium à Rege cogeretur: At A-
lexander hoc arcanum Græciæ, totique
mundo Ethnico tum vix credibile, per-
scripsit ad matrem Olympiadem, iussit-
que epistolam lectam mox comburere,
ne scilicet scandulo futura esset toti re-
gno & vniuerso populo, qui reuerẽtia ho-
rum Numinum, licet falsorum & præsup-
positorum, æquè vt verorum, tenebatur
in officio sub iuramentis debitis, metu &
cultu eorundem obstrictus: Plura de hoc
collegio videantur dictis locis.

II. Collegium Eumolpidarum Eleusiniorum.

ÆGyptios omnis religionis Ethnicæ pseudotheologiæ fuisse primos authores ex antedictis patet: Ab his Orpheus artem occultam, vnà cum diis allegoricis mutuatus, Religionem nouam in Græcia instituit, Dionysij festo & ceremonijs in Bæotia apud Thebanos introductis: Ab Orpheo, omniũ Ethnicorum primo antistite, desump serũt Græci poëtę suorum poëmatũ de diis, & heroibus, eorumq; factis materiam & falsa falsis augendi occasionẽ; Hunc secuti sunt Linus, Musæus, Amphion, Hesiodus, Homerus, qui Græcorũ & Latinorum poëtarum magnus parens est, magister & antesignanus: Verum his omissis, Eumolpũ origine Ægyptium, & Athenis habitantem considerabimus, qui ex sacerdotibus ante dictis ortus, regnum in Attica cõdidit, & Collegium Philosophicum in Eleuso ordinauit, hisce legibus 1. vt singulis annis certo die conuentus fieret ini-

initiatorum. 2. Vt Eumolpidæ semper i-
psi sacerdotes haberentur & sacrorum
præsides. 3. Vt castissimæ vitæ, vitiis im-
maculatæ, saltem reciperentur in socie-
tatem illam, tam feminę, quam viri: Hinc
nec Imperatores postea initiari volentes
admissi sunt, si vitijs essent contaminati:
4. Vt perpetuo silentio arcana ibi celebra-
ta inuoluerentur, iuramentis præstitis.
Hinc nihil in orbe secretius, quam Eleu-
sinia sacra, habitum fuit. 5. Vt die conuen-
tus sacro quatuor figuræ pro ceremonijs
portarentur, nempe Dei Creatoris, ab
Antistite Hierophante; Solis à facifero;
Lunæ, à ministro ad aram & Mercurij:
à præcone sacrorum: Habuit autem An-
tistes Eumolpida auream clauem linguę ad-
aptatam, silentij notam: Ex quib. satis de
causis huius Collegij institutionis ratio-
cinari licet: Nõ autem omnes initiati vel
assumpti in hãc societatem intima sciue-
runt arcana, eorumque causas, autho-
res & finem rimati sunt, sed maximæ
parti satis fuit, hoc honoris suscepisse,
ad demonstrandam suæ vitæ innocentiã;
Subuculam enim quam lineam & can-
didam die initiationis induerunt, per
totam

totam vitam, vt sacram habuerunt & induerunt, vt agnoscerentur: Eumolpidæ verò Soli cum paucis electis nouerant causas non solùm institutionis, sed & artem auriferam, quam occultissimè gesserunt, ne cuiquam alteri innotesceret vel nomine: Hanc demonstrant imagines illæ quatuor, Creatoris, qui largitor, & prima causa; Sol, & Luna, tanquam forma & materia; Mercurius verò, aqua solutionis, sine qua non perficitur. Præter dictas ceremonias allegorica quædam iis sacris cantata sunt, quæ totam rem figuratè comprehenderunt, à consciis solis agnita, ab aliis pro oraculis abstrusis accepta; quorũ hic sensus: *Draconem factum esse Tauri parentem, & Taurum vicissim Draconis: Ceres peperit Perephatten puellam cui Iupiter, qui genuit, Draco factus, coniungitur: Peperit & Perephatte tauriformem filium; Vnde poetæ quidam Taurum laudant, Draconis patrem & Draconem rursus Tauri patrem: & in montem arcana hæc facta ducentes pastoralem stimulum celebrabant*: Hæc haberi in solis chymicis, manifestum est, vbi Taurus, qui Sol est, & Draco, qui luna, concambiunt;

unt; Imò pater cum filia, Cynara cum Myrrha generat Adonim, cuius festa eodem sensu in tota Syria & Phænicia quo Apidis & Osyridis in Ægypto, & Eleusinia in Attica celebrata sunt; Fabulæ autem catastrophen aperit Triptolemi allegoria, qui cum Eleuso, regi quasi Eleusiorum, natus esset, ipse nutricem quæsiuit, proque ea Cererem deam accepit, quæ puerũ lacte diuino interdiu nutritũ noctu prunis supposuit; Vnde cum puer multũ incrementi assumeret, pater Eleusus hoc factum aliquando noctu notauit; At hinc Dea irata patrem interemit & Triptolemum curru draconibus alatis tracto donauit, quo ille mortales frugum seminationem doceret: Hæc esse merè chymica instituta alibi vberrimè demonstrauimus; quocirca hic breuiores sumus.

III. Collegium Samothracum in Cabiris.

SAMOTHRACVM quoq; solennia fuêre antiquitùs arcanissima, quib. si quis initiat⁹ fuerat, seruabatur inter turbulẽtissis ma-

mas tempeſtates, hoc eſt, à morbis & rerum egeſtate erat immunis; Hæ enim ſunt mundi tempeſtates atrociſſimæ, quibus homines perire ſolent: Cabiros autem abſtruſum ſonat & Satrax ſeu Samothrax, Deum incognitum, apud Hebræos: Deorum nomina, quos initiatis nominare nefas erat, hæc fuêre: Axioërus, Axiocerſa, Axiocerſus: Axioërus autem Ceres; Axiocerſa Proſerpina, Axiocerſus Pluto dicebatur; quibus quartus addebatur Caſmilus, qui Mercurius erat, vt Dionyſiodorus ſcriptum reliquit: Cur verò hi dij non nominandi erant, cauſa patet, ne ſcilicet in vulgus emanarent, vt nec Eleuſinia, cum quibus fine & modo inſtitutionis conueniunt: Pluto enim Sol eſt & Proſerpina Luna, iuxta verſiculum:

Iupiter eſt idem Pluto, Sol & Dionyſus.

Proſerpina à Plutone rapta dicitur & curriui atrorum equorum impoſita, ad inferos deportata, quod nihil aliud denotat, quam nigredinem, quæ eſt operis initium & obſcurat Lunam ſeu Proſerpinam

pinam, ne videri possit; Raptus Proserpinæ contigit in Sicilia prope fluuium Chenarum, cum legeret flores narcissum, dianthum & Cyparissum; vbi, Strabone teste l. 9. ad ripas Coralii fluuij sacra fiebant Pambæotia & constructa fuit ob mysticam causam Plutonis ac Palladis ara communis: Claues pro insigni gerit Pluto; quia nigredo est clauis operis: Ceres, quę est Axioerus, multis lachrymis ad lumẽ tędę quęsiuit filiã, & lacte & igne Triptolemum enutriuit; eumqq; donauit alatis draconibus, quibus circumuectus homines docuit fruges seminare; vt ante dictum.

IV. *Collegium fuit Magorum in Persia, siue Chaldæorum Babyloniæ.*

APVD Persas tanta fuit Magiæ, hoc est, rerum naturalium scientiæ, commendatio, vt Tullio libr. de diuinatione teste, nullus ad regnum admitteretur, nisi qui eam didicisset: Ad-

hanc

hanc cognoſcendam Græci Pythagoras, Empedocles, Plato & alii nauigarunt; quam reuerſi (vt Plini⁹ ait, lib. 30.) prædicauêre & in arcanis habuêre. Eius authorem ferunt Zoroaſtrem, & ipſum ſecutos Apuſcorum & Zaratum Medos, Babyloniumque Marmaridium, & Arabem Hippocum, Aſyrium verò Zarmocenidum: Hermippus ſcribit Zoroaſtrem viginti annis caſeo in ſylua victitaſſe, vbi ſtudio Magiæ vacabat: Vnde apparet eũ potius conſyderationi naturę, quam illicitis & Necromanticis conſecrationibus deditum fuiſſe: Xanthus Lydius aſſerit ſexcentis tantum annis fuiſſe Zoroaſtrẽ ante Xerxis deſcenſum in Græciam. Sed tempore Nini vixiſſe conſtat, à quo Bactrianorum regno pulſus eſt, quo tempore natus eſt Abraham, qui præceſſit primam olympiadem 1494. annis: Et Moſes poſt Zoroaſtrem paulò amplius ſexcentis vixit annis. Quidam Zoroaſtrem fuiſſe eum cenſent, qui in ſacris literis vocatur Miſraim, vel eius filium Chami nepotem, (quamuis alij ipſum Chamum aſſerant) qui artem Magicam mirabili efficacia exercuit: Aſtrorum enim peritiam noue

iouerat, perfectissime & ex ijs omnia hu-
mana & inferiora regi & foueri asserebat:
Vnde & nomen accepit, quasi ζῶον ἄστρον,
hoc est, viuens astrum cum prius Zarades
diceretur. Hæc doctrina magica semper
postea apud Persas viguit, potissimum a-
pud Assyrios, qui Chaldæi dicuntur: Ij a-
strorum peritiâ valentes; carminibus sa-
cris ab hominibus mala auertere, inso-
mnia, prodigiaque fidâ interpretatione
explanare solebant; Collegium Babylo-
niæ per multa habuerunt secula, ad quos
Apollonius Tyanæus profectus cum iis
quotidie de rebus abstrusis & arcanis se-
mo contulit meridie & media nocte, vbi
a rege Bardane familiariter exceptus &
honorificè habitus est, omnibus ad viam
necessariis ab eodem instructus.

V. Collegium Brachmanum in India.

HABVERVNT sapientes Indiæ Vrbem in regione amæna, patente & omnis generis fructuum fertili, ab ipsis duntaxat possessam & proprijs legib. gu-

bei natam: Eorum, Appollonii tempore octodecim fuere, sub Hiarcha ipsorum præside: Puteꝰ illis fuit latitudine, passuum quatuor, per cuius numen inuiolabili sacramento iurare solebant Indi: Puteo vicinus erat crater amplæ capacitatis, igne plenꝰ, erectus, cuius flamma plumbei coloris sine fumo non excedebat ora crateris: vtrinque dolia attollebantur vnum ventorum, aliud imbrium; quorum primo aperto venti magno impetu efflabant, altero nebulæ, humectantes aerem & pluuias inducentes, siccitatis nimiæ & humiditatis remedia. Prædixit Apollonio Hiarchas quæcunque illi in itinere euenerant, Metapsychosin cum ipso amplexus: Sapientes quoque Apollonio præsente, ab Adolescente quodam dæmonem eiecerunt, & claudos, luscos, mulieremque abortientem sanarunt: Iarchas ei septem annulos donauit, septem stellarum notis insignitos, quorum characteres admirandarum rerum effectus docebant: Contulerunt cum eodem de Menticosa belua, quæ capite erat humano, reliquo corpore leonino (veluti Sphynx, Chymæra, & his simil-

miles finguntur, materiam philosophi-
am denotantes) de aqua auri, quæ, qua-
lis sit, solis Chymicis innotuit; de lapide,
qui magnetem imitatur & vocatur Pan-
taurea de gryffis aurum effodientibus,
de Phænice, de Mantia, de Medicina,
Physica, Mathematica, aliisq; naturæ ar-
canis: Horum Collegium in toto orbe
celeberrimum, multis Græciæ sapienti-
bus viris petitum doctrinæ gratiâ fuit,
durauitque ad nostra tempora Brachma-
num authoritas, licet in dictis arcanis,
& præcipue in arte Chymica non ita
experti sint, vt olim: Apud Brachmanes
statua Tantali erecta erat cubitorum
quatuor alta, annum præ se ferens quin-
quagesimum, ornata more Argolico,
chlamide demissa, sicut Thessali; eaque
phialam in dextra tenuit ad oram vsque
plenam, ex qua cum sapientibus icto
silentij fædere bibit
Apollonius.

VI. Collegium Gymnosophi-starum in Æthiopia.

GYmnoſophiſtæ in Æthiopia, vltr Memnonis regionem, habitabant, i eminentiore colle, quibus Theſpion na tu ſenior præſidebat, ſedens ſub vlmo ar bore, quę voce tenui & muliebri, ſed art culata ſalutauit Apollonium nomin proprio, ſeſeque ad eum inclinauit: Cur iis diſputauit Apollonius de rerum natu ra, de ſacris & magia, nec nō aliis arcanis quorum ipſe erat cupidiſſimus. Nilus v grauis & prudēs relicto Gymnoſophiſta rum Collegio Apollonium ſecutus eſ Scribit Cælius, Buddam, Gymnophiſtar principem è latere ſuo virginem gene raſſe: quod licet præternaturale ſit, velu & vox & inclinatio arboris, videaturqu vi dęmonis contigiſſe, tamen in aliis natu ræ opera tractarunt, non minus admira bilia cauſas rerum ignorantibus viſ quam iſta: Gymnoſophiſticæ torporem animi & otium odiſſe feruntur: Nudi de gebant in ſyluis, ab exortu ad o casum

pe

erstabant contuentes immobilibus Solē culis. Feruentibus quoque arenis toto e alternis pedibus insistebant: Apud os omnes adolescentes ex diuersis locis : officiis conueniebant ad cibum: Magistri perrogabant, quid frugis ab ortu ad lud diei tempus fecissent: Qui nihil habebant, quod offerrent, impransi foras d opus trudebantur.

VII. Collegium Pythagoreorum in Magna Græcia seu Italia vlteriore.

PYthagoras in Ægypto à sacerdotibus & Babylone à Chaldęis arcana naturæ magiæ vna cum Metapsychosi didicit: Eius discipuli facultates omnes in vnum conferebant, vt omnibus essent communes: Quinquennium totum silebant, antequam in collegium & ad præceptorem admitterentur: Leges eius societatis permultę traduntur, quibus si qui communicassent, illi protinus vt socii & amici consciscebantur; Vocantur autem symbola seu dicta Pythagoræ; præter quę extant

aurea eius carmina, viuēdi rationem discipulis præscribentia: hos monebat vt domum reuersi quotidiè hæc intra se dicerent:

Πῆ παρέβω, τί δ' ἔρεξα; τί
Μοι δέον ὐκ ἐθελέσθη;

Quò sum progressus? quid gestum in tempore? quid non?

Voluit quoque, ne discipuli quaternarij numeri obliuiscerentur, in quo prima numerandi confectio cōprehēditur: sic etenim numeram⁹: vnum, duo, tria, quatuor & hæc efficiunt decē: Denarius perfectionis est caput. Vnitas formam, dualitas materiam ipsi denotauit: Ex monade & terminata dualitate gigni numeros affirmauit, ex numeris puncta, ex punctis lineas, ex lineis figuras planas, ex planis solidas, ex quibus solida consistunt corpora, Ferunt vno eodemq; die & hora visum fuisse & collocutū cum amicis familiaribus Crotone Metaponti: In Olympi astantibus aureum femur suum ostendisse; Aquilam superuolantem vrsi, bouem verbis ad se vocasse cicures reddi tas serpē ē nox ū dicto interemisse: Crotoniatis & Metapontinis leges præscripsit

ſit, eoſque ad frugaliorem cultum re-
uocauit: Floruit Pythagoras Olympiade
ſeptuageſima, ipſiuſque ſchola durauit
vſq; ad nonam & decimam generationē:
Poſtremi Pythagoreorum fuerunt, quos
Ariſtoxenus ſe vidiſſe teſtatur Zenophi-
lus Chalcidenſis ex Thuria, Plauto Phli-
aſius Echerates, Diocles & Polimnaſtus,
Phlyaſii & ipſi: Doctrina autem eorum
fuit adeò arcana habita à cōſciis diſcipulis
qui ſilentio inſueuerant, vt nullo modo
innotuerit, præter dogmata quædam
communia: quæ & recentioribus Pytha-
goreis ſolummodò cognita, ſuperſtitio-
nib. variis repleta & à negromantia non
multum aliena; vnde & plærique eorū in-
terempti & ſchola funditus ſublata fuit.

VIII. Collegium Arabum in Arabia.

Ex hactenus dictis nulli adeò incre-
dibile apparebit, quod in libris Famæ
& Confeſſionis Fraternitatis Germa
manicæ R.C. aſſeritur, in Arabia Ciuitatē
Damcar à ſolis ſapientibus habitatā fuiſ-

 ſe,

ſe,ſuis proprijs legibus & inſtitutis vtentem à cæteris Arabibus diuerſis; Hi quoque naturæ arcana exploratiſſima habere dicuntur, à quib. primus author Fraternitatis R.C. honorificè exceptus fuit, vt olim Apolloni⁹ à Brachmanis, & proprio ſuo nomine nominatus, ipſiq; multa ſecreta ſui monaſterij in mētem reuocata, ab affirmantibus, eum eſſe, quem iam pridem expectârint: Hic dictus Frater R.C. plæraq; ſua arcana didicit, quibus inſtitutus Feſſam ſe contulit.

IX. Collegium Maurorum Feſſæ.

VBI ſimilem Philoſophorum ſocietatem inuenit, quæ cum Arabib. mirè congruerit: Inter vtramq; quotannis in arcanis artium inſtitui collationem & inquiſitionem, refert, vnde multa in Matheſi, Phyſica & magia indies inueſtigentur & in lucem, vſumque hominum producantur. Tantum de Philoſophorum aliarum gentium Collegijs.

CAPVT SEXTVM.

Vnde nõ absurdum videri poßit, esse & nunc aliquam societatem præsertim cum se scriptis & factis aperuerit.

HActenus enumerata Collegia non saltem fuisse instituta ad docendas communes doctrinas, quæ aliàs in scholis tradi solẽt, sed ad arcanissima naturæ mysteria, quæ nec summis, nec imis, absque discrimine cognita esse decebat, sub arctissimo silentii symbolo insinuanda, satis apparet ex circumstantiis & consensu omnium: Non solùm enim ab vno authore, tempe Hermete, videntur omnes hę coloniæ dependere & ab vna gente ad aliam, quasi per manus, tradita hæc arcanorum cognitio progressa, sed quoq; in legib. & regulis, vitæ moribusq; pręfixis pro tẽporum & religionis ratione consentiunt: Quorũ axiomata sunt, se debere Deũ super omnia honorare & timere, hominũ

vtilitatem procurare, damnum auertere, ad pietatem & vitæ frugalitatem adhortari, dæmonum opera seu vexationes (vt in obsessis) tollere, & minimis naturæ donis in victu & vestitu contentos viuere, ab affectibus violentis & vitiis abhorrere: hęc sane vt Christiano maxime conueniunt, quoad Politicam viuendi rationem, sic cuicunque philosophico Collegio non adfuerint, id vero virtutis fundamento non niti, innuunt: Quod si ad hanc normam singula antedicta examinarentur, ab ea neutiquam declinare, quamuis in paganismo multa superstitiosa accessserint, animaduerterentur. Si itaque in cæcitate illa gentium tantum Dei donum fuerit agnitum: & intellectu cōprehensum causæ rerum naturalium occultiores indagatæ & in actum productæ, cur dubitemus tale quid nostro vel maiorum æuo, nostræq; genti contigisse? Nulla enim ratio est, cur illis misteria tāta asscribamus, nostro autem tempori denegemus? aut è contra: Siquidem ille bonorum Largitor liberrimè dispenset sua dona, inexhaustosq; naturæ thesauros, cui nemo dicere audeat, cur sibi non dederit

qu-

aliis, aut quæ ſibi, ne aliis donet: Nec verò in noſtram vſq; ætatem, quæ, mundi quaſi vltima eſt, manum ſuam præcluſam eſſe voluit, veluti pater, qui omnia iunioribus natu reſeruaret, ſed æque diſtribuit, cui vult, & denegat, cui non vult: Etſi ius primogenituræ valeat, fatendum eſt, primis patribus plura fuiſſe conceſſa, quam nobis ad mundi quaſi ſenectam reſeruatis, niſi per literarum monumenta ab illis eorumque doctrinâ recepta huic defectui ſuccurramus: Nouæ quoq; inſuper res & artes quotidie reperiuntur & vſu excoluntur adeò, vt quod ipſis naturæ priuilegio indultum, in modernis experientiâ & exemplorum in artibus variis obſeruatione compenſetur: Quod ſi poſſibile ſit noſtram ætatem capacem fore eorum, quæ antiquitas agnouit, quis niſi fatuus contradiceret iis, qui ſeſe factis & ſcriptis ſatis aperuerunt, taleſque & tantos eſſe demonſtrârunt nō ſine ratione? Si verò licet negare omne quod nō vidim⁹, ſiue id ex auditione famæ conſtantis, vel fide dignorũ virorũ relatione, vel ex libr. & monumẽtis antiquorũ inter ſe, cũ natura & ratione cōſẽ-
tientium

tientium perceperimus, tum à brutis, quæ soli visui inhærent, nec quicquam, quod ab oculis sit remotum, imaginātur, non differemus: Est equidem visus ex sensibus maximè fidelis, sed quomodo fallatur non rarò, vt in nimia distantia, in duplici diaphano & similibus patet, vbi, vt à ratione corrigatur, necessum est; aliàs Solem bipedalem saltem, ac pedes genu tenus aquæ immersos tumidos, contra verum suggeret: Ex visu historia rerum gestarum oritur, quæ scriptis compræhēsa oculorum vicaria esse solet: Hinc scriptorum notatione res & diuinæ & humanæ, tanquam arca munitissima continentur, quibus qui contradicat, Elleborismo egere ac saniori ratione statuitur.

CA-

CAPVT SEPTIMVM.

Si igitur Fraternitas Germanica inde à multis annis, veluti ipsa testatur, hucusque durârit, ad Dei honorem & hominum utilitatem spectauit, si aliquando manifestaretur, pro ut factum est hoc nostro tempore.

DATO iam & concesso arcanorum eiusmodi dono, quod ad Germanos quoque aliorum reuelatione peruenerit, & per multorum annorum spacium in occulto à possessoribus habitum sit, non videntur tamen Causæ cur id vulgo vel detidendum vel per fas & nefas appetendũ manifestari debeat: Nihil enim præter pomum Eridos, cum inscriptione hac, *detur sapientissimo*, talis manifestatio præ se ferre existimatur, cum nulli hinc utilitas

tas, ſed permultis ad dolos exercendos & alios circumveniendi, Fraternitatis dictæ prætextu, non paucis ſumptus fruſtrà faciendi, anſa præbeatur: Vnde videtur ſatius fuiſſe, vt hactenus, incognitam illam manſiſſe ſocietatem; Ad hi qui ita ſentiunt, perſimiles apparent illis, qui ſe non multa didiciſſe, ſibi gratulantur propterea, quia hinc non multum facere teneantur; qui potius ſunt ignorantiæ, quam ſcientiæ fratres non plus ſapientes quam blitum, peponem pro corde habentes & fungum pro cerebro vt Comicus de ſimilibus loquitur: Rectius Ariſtoteles, hominis mentem tabulæ raſæ comparauit, in qua ab initio nihil quidem ſcriptum ſit, ſed omnia inſculpi poſſint arte & induſtria; Ac naturale adeſſe homini, quacunque ſciendi, deſiderium: Ignoti quidem nulla cupido cenſetur, & propterea non optandum eſt, ea ſic manere, ne appetantur: Quomodo enim acquiri poterunt antequam deſiderentur? quomodo deſiderari antequam audiantur? quomodo audiri antequam reuelentur? Reuelatio itaque eſt primus gradus ad poſſeſſionem arcanorum

rcanorum, tanquam finem, quem etiam non omnes, imò paucissimi obtineant, & plerique in intermediis subsistant, tamen vt hoc ordine procedatur naturæ & rationi conuenit: Vnde melius fuit vt aliquando societas Germanica patefieret, quam perpetuo silentio involueretur; Nam hinc si non hominũ vtilitas, tamẽ Dei gloria augeri potuit, si nõ ad actionẽ, tamen ad contemplationẽ diuinorum munerum spectãdo: si enim opus in paucissimis, eiusdem verò speculatio in plurimis obseruetur, id necessarium videtur: Ad hæc, Ordinis ipsius author & inchoator voluit, ne semper hæc noctua in tenebris degeret, sed post certum annorum numerum euolaret etiam in meridie, quamuis auium cohortes illam ex insidiis adorturæ & infestaturæ sint, cum Phænicem alitum regem & Accipitrem protectorem habeat; Cuius rei causas absque dubio probabiles habuit, quarum nonnullas Fama & confessio demonstrant, à nobis idcirco non adducendas; Ex euentu enim rerũ forte per astralem scientiam aut exactissimam politiæ cognitionem considerato hisce tempori

bus

bus manifestari debuit, tùm nimirum cùm authoris primi sepulchrum reconditum esset inuentum & apertum: Nec verò absonum est tanti viri ossibus repertis & in lucẽ productis tale quid contigisse, cum in similibus miros casus legamus: Pelopis ossa ad Troiæ expugnationem necessaria & conquisita fuisse traduntur: Orestis ossa inuenta sunt in eo loco, vbi venti, percutiens, repercussus & hominũ pernicies reperientur, vt ab oraculo prædictum erat, quod Lychas de fabri officina interpretatus est, folles, malleum, incudem & ferrum intelligens: Orphei sepulchrum, quod in Olympo fuit, cum aperiretur, torrens ex Olympo fluens σῦς sus dictus tanta aquarum violentia abundauit & deuolutus est tanto impetu in subiacentem agrum, vt Libetriorum mænia deiecerit, domosque subuerterit & habitatores omnes submerserit; quod ab oraculo Liberi patris in Thracia p̃dictum erat, nẽpe illorum vrbem subuersam iri à sue, ὑπὸ συὸς, quando Orphei ossa solem inspexissent. Herodotus quoque tradit lib. 2. & Ælianus lib. 13. variæ historiæ de Xerxe, Darij filio, qui effosso

vetu-

vetustissimo Beli sepulcro, vitream urnam reperit, ubi iacebat in oleo mortui cadauer: Plena quidem non fuit vrna, sed vacuum aliquid supra corpus remanserat: Adiacebat vrnæ columnula, in qua sculptum legebatur, eum, qui sepulchrum aperuisset, neque repleuisset vrnam, pessime postea habiturum & impietatis pœnas daturum, quod Manes defuncti irritasset hoc sacrilegio: Xerxes ad id expauescens oleum infundi iussit, neque propterea repleuit vrnam: Iterum iterumque copiosius infundi præcepit, neque incrementum addidit: Qui cum se operam ludere cerneret, clauso monumento mœstus discessit: Nec diu post, exercitu eius in Græcia profligato, à proprio filio interfectus est: Fuisse autem Belum Orpheum, Pelopem & Orestem artifices chymicos alibi demonstrauimus, nempe in Symbolis Aureæ mensæ, ad quæ lectorem remittimus.

CAPVT OCTAVVM.

Si ſocietas Germanica patefacienda fuit, non aliter potuit aut debuit manifeſtari, quàm factum eſt duobus illis ſcriptis Famæ & Confeßionis.

NVlla itaque cauſa conſtante, cur ſocietas philoſophica ſæpius dicta diutius deliteſcere, nec ſe potius vltimâ ſui authoris voluntate ad id impellente, (vnà cum ratione & vtilitate rationabiliter inde deducenda, præſertim hoc tẽpore quo mundanæ ſcenæ vltimus actus ſeu Cataſtrophe imponi, rerumque mutatio indies expectari creditur) manifeſtare deberet, quomodo aliter, quam ſcriptis eorum præſtitum animaduertim⁹, effectum dari potuit? Fama enim vt confeſſionem præcedat, rationabile videtur. E longinquo illa, hæc ex propinquo percita apparet: ideoque ab vniuerſali ad particulare rectè proceditur, non e contra.

Q

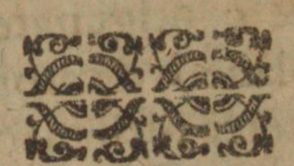
Qui non illi credulus, multò minus huic
existet: Nec enim consultum videbatur,
omnia simùl & semèl effundere, cum sat
cito, si sat benè, iudicetur: Tentanda est
via vadis, ne ex temeritate pericu-
lum eueniat, aut ex festinatione detri-
mentum: Apelles, si quando picturam
artificio singulari perfecisset, solebat
eam vulgi iudiciis in triuiis exponere,
seseque post eam in secretiori loco ab-
scondere, vt quæ vera, quæ falsa diceren-
tur annotaret, & an fortè quid vitij à se nõ
animaduersi, aliorum censurâ prodi au-
diret; Eũdem ad modum hiscè suis libris
Venerabilem societatem dictam fecisse
credibile est, quos doctis & rationalibus
nõ lucri, diuitiarumq; studio præoccupa-
tis, auaris & ineruditis perlustrandos,
perpendendosq; exposuit: Nõ enim cor-
uos, sed columbas tentandæ viæ, hoc est,
humanæ mentis experimẽtandæ & indi-
candæ gratia, quæ oleæ viridantis ramu-
los apportarent, hoc est, bonæ voluntatis
indicia emisit: Quoddijs gẽtilitiis à Mer-
curio seu Hermete (qui interpres Græcis
habetur) officij præstitum fingitur, vt ni-
mirum hominib. mentẽ eorũ explicaret,

 idem

idem à Societate Germanica, R.C. ſuis libris impoſitum creditur, nempè vt intermedij, tanquam interpretes, currant & animum eorum aliis ſignificent: Humana hæc ſunt media, quibus vt homines vſi ſunt, humani nihil alienum à ſe putantes: Quod ſi diuinum Typographiæ munus non minus vtilibus aut neceſſariis ſcriptis evulgandis adhibitum fuiſſet; præſertim hoc æuo, quo ingenia luxuriē ſuam, ne dicam petulantiam & caninum eloquium, imo vitia & blaſphemias, Mūdi parietibus & angulis omnibus affigunt & aſpergunt, quam in hiſce commentariis, tum ad Dei laudem, & proximi vtilitatem, cui deſtinatū, magis reſpicerent. Quid enim magis optandum Sapientiæ dedito, quam audire cauſas & circumſtātias alicuius Collegii philoſophici, rerum naturalium non ſolum cognitione, ſed & opere occupati, quod gratis medelam pauperibus præſtet, eleemoſynam largiatur ac tanti arcani quoque nonnullos participes faciat ex philoſophiæ amantibus, quorum conuentus ſit Schola practica, quæ dicta factis & facta dictis æquet, Naturæ adyta, ipsâ non inuitâ, penetret eiuſqu

eiusque gremium, quo ad licet, aperiat? Quid legibus eorum, quæ quasi forma sunt totius negotii, ad res tanti momenti accõmodatius, quæ nec numero nec onere quem grauent, nec omnia dissolutione luxuriare permittant, sed ad vtilitatẽ omnium videntur compositæ, cum chaitas omnibus dominetur virtutibus & pietas ei præluceat, viamq; ostendat? Legimus & audiuimus multa automata & præclare opera à variis nationibus, præsertim nostrate, inuenta, quorum memoria absq; dubio periret, nisi ab eiusmodi artificibus philosophis colligerentur & priuatæ suæ memoriæ vnde aliquando haberi possent, mandarentur: Regem quendam (Hieronem Siciliæ) Cælum factitium ex vitro habuisse cognouimus cum motu & contiguitate singulorum orbium suis planetis dicatorum, in cuius centro, quasi terrâ, sedens oculis notare potuit effigiem & Epitomen totius vniuersi, per se circumducti & moti Spiritib. inclusis; Eiusmodi machinamenta aut ijs similia miræ artis quidam Teutonicus Corn: Dreppels iam pridem effecit & maiora machinatur: Ita quendam Ar-

chytæ columbam ſuperaſſe artificio ſcribunt, qui Germanus natione, Aquilam factitiam concinnauit, libramentis ponderum & ſpiritibus incluſis, vt Carolo Quinto Imperatori, Noribergam ingredienti, in manum ſuo proprio motu volauerit: Alia hic non commemorabo: Hiſce experimentis aut etiam vtilioribus efformandis ſeſe deditos præter alia rerum naturalium arcana indaganda, ipſi fratres atteſtantur: vt nimirum, cum Scipione, non magis occupati ſint, quam cum ocioſi alijs videantur: Talia autem & ijs ſimilia ſi inuulgarentur, arcana eſſe deſinerent, quod omnis ratio diſſuadet & prohibet.

CAPVT NONVM.

Quod nihil in libris ijs contineatur, quod adversum sit rationi, naturæ, experientiæ aut poßibilitati rei.

Hviusmodi artium secreta cũ libris dictę fraternitatis inspergantur & Exẽpli gratia producãtur, videtur operę pretiũ, inquirere num quid istis comprehẽdatur, ꝙ rationi, naturæ, experientiæ, bonis morib. aut possibilitati rei sit cõtrariũ Quod enim cum hisce pugnat, exceptionem admittit aliquam, quod congruit, nullam: Ratio primò lustrationem instituat, deinde ordine reliqua: Scibilia se posse scire dictitant, etiam quæ contingant in locis remotis, vsque ad Gangem: Hæc sanè admirãda aliis potius, quã imitanda sunt: At explicant se, quod nimirum visitatione locorum variorum, indagatione rerum nouarum, lectione librorum editorum, cõparatione euentuũ cum causis suis, veluti ex physiognomia

mundi, cui constellationum obseruationes accedunt, plurima futurorum præ-noscant, præteritorum rememorent, præsentium obseruent & absentes quasi videant: Nec verò dubium est, quin ex tot concurrentibus conditionibus dicta societas Argo & Lynceo oculatior & per-spicatior euadat, cuius iudicium vt Ratio efformat, sic Experientia acuit: Quod de arcanis rerum naturalium & arte pa-rabilium tradunt, neque hoc rationi bel-lum indicit, licet rudib. & ignaris contra-rietur: sed hi ratione destituuntur: Mili-tiã igitur primo sub duce Ratione exer-ceant, & post sibi nihil aduersi ex his ani-maduertent: De Medicina vniuersali, tã metallorum, quam hominum, nec non de particularibus, medicamentis à pro-prietate naturæ certis modis medican-tibus, quæ pollicentur, rationi proban-tur & alibi productis causarum momen-tis demonstrantur: Particularia hæc e-tiam Galenici agnoscunt, nec metho-dici, nec Empyrici auersantur, sed o-mnes vnanimiter amplectuntur & vsur-pant: Alii ex signaturis characterismis, alii ex astrorum sympathia, & conspira-tione

ione plurimi ab experientia propria & a-
liorũ hæce liciunt & agnoſcunt: Verum
Vniuerſale illud cum ex cauſis non com-
pareat, nouum & ex terra natum, hoc
eſt, quo ad parentes ſeu generandi mo-
dos incognitum quamplurimis habetur;
quod non ceras ſuas fumoſas ſiue ortus
ſui nobilitatem à quatuor proauis dedu-
ctam iactet aut monſtret, ſed vltrò obſcu-
ritatem affectet, ne agnoſcatur ex proſa-
pia, ne, quia Theodoron audiat, à Valen-
te (Imperatore) vnà cum aliis eius nomi-
nis è medio tollatur: Hic enim cum à fu-
turorum præſagis cognouiſſet, poſt ſeſe
imperaturũ, cuiꝰ nomẽ hæ quatuor literæ
θεοῦ: efficerent, è medio ſuſtulit omnes
huiꝰ ominis, neglecto tamẽ Theodoſij Hi-
ſpani principis filio, qui patris nomen ha-
buit & Valenti ſucceſſit: Sed tales Valen-
tes mente ſunt inualidi, quia vi fatis obſi-
ſtere & Dei dona (quod eſt Theodôron)
intercipere conantur; quæ non abſque
voluntate Donantis & Omnipotentis ha-
bebunt: Natura quoq; aſtipulatur iam
dictis & Rationem confirmat; quia natu-
ralia ſunt opera, non negromantica vel
hyperphyſica, quæ ab illis produntur: Et

licet non æquè ab omnibus, vt naturalia, percipiantur, tamen hoc non impedit, quo minus talia ſint, ſiquidem arcana cẽ-ſeantur, quæ vulgo incognita eſſe debent. An vero verborum certis formis aut de-lineamentorum figuris aut ſculpturis, præter adiunctam fortiſſimam imagina-tionem (quæ affectus & per hos humores ſæpe commouet & effectus eorum alte-rat) quid aſſcribendum ſit, alibi inquirẽ-dum erit; quia nihil de hiſce à ſocietate expreſſum intelligam: Experientia vero non ſolum non reclamat, ſed etiam, vt teſtis fide dignus, oculatus & præſens quæ dicuntur ab illis, proclamat & com-probat: Vnde quæ aliquãdo à quodam e-ius ſocietatis collega, præſente alio viro docto & medico dogmatico, veluti Nili-aca Catadupa vel Cataracta admirandi Eloquii remediorum probatiſſimorum effuſione prolata & notata, adq; Experi-entiæ criſin & ſtateram examinata fuere, effectui ſuo correſpondiſſe optime dicũ-tur. Ideo de ſimilibus ſimile iudicium n-tur. Ideo de ſimilibus ſimile iudicium n[illegible] immeritò captandum: Quamuis Experi-entia potius in ipſorum limitibus, & non alienis conſiſtat: Bonis moribus in his n[illegible]

h[illegible]

il contradictum existimo, quamuis ta-
cetur ille à magnâ mundi parte iam taxa-
us, qui extra Germaniæ fines , non in
Transsyluania, sed septem montibus ha-
itat: quod veritati magis suffragari, quã
norum puritati refragari putandum est:
i quæ alia sint vel lateant, quæ captum
neum excedant, de his censor futurus
non sum: Verba vt sonant , accipio, non
prout alii maleuole interpretari possunt:
Denique rei possibilitas applaudit toti
negotio scriptis dictis comprehenso, vn-
de nulli præiudicium, damnum aut peri-
culum, sed omnibus & singulis, quæ debe-
tur, salus, vtilitas & commoditas expecta-
bitur : Quod si vel minimum hic lateat
incommodum , quod imputari possit in
eos, quib. Reuerentia, honor & subiectio
nostra conuenit, ne literâ id excusatum
velim, sed vt membrum, capiti succurram
pro posse : Sed hactenus id inauditum
nec post, vt opinor, audiendum: Profiten-
tur enim nil, nisi veracia, possibilia, ho-
nesta & iusta, quæ nulli honesto aut inge-
nuo subterfugienda aut auersanda , sed
potius vnicè exoptanda sunt.

CAPVT DECI-
MVM.

Quodrecte à Fraternitate dicta quam plurimi vocentur, paucißimi eligantur consideratis causis.

SEd contra hæc aliqui obijciunt, quod
multa ſint polliciti Fratres, quarũ pau
ca præſtiterint: Cũ n. in ſcriptis videantur
omnes doctos & ab arcanis rerum natu
ralium non alienos vocare, & excitare v
ſeſe declarent ſaltem beneuolos & ami
cos, ſeſe ipſos participes facturos voti &
doni omnium maximi, poſtquam per
multi ad Famæ buccinam & Confeſſioni
citationem ſeſe obtulerint, nulli tamẽ e
illis faciunt, vt promiſſa appareant; Fort
Nullus & *Nemo*, inquiunt. ſoli ab illis in vi
tati & accepti ſunt, hoc eſt, à ſeipſis: Se
hi iud ces ſimiles ſunt pueris, qui vt in lu
dum literarium ludentes ſe conferant
magiſtri

magiſtris miris promiſſionibus & munu-
culis animantur; verum cum iam pericu-
lum allecti fecerunt, nullas cupedias, ſac-
charum aut vuas paſſas ibi ſentiunt, ſed
rigidioris vitæ rudimenta quæ multorũ
palato non ſapiunt; Hinc illæ lachrymæ
& gemitus: Ecce innumeri adſunt ex
vocatis ſeſeque offerunt: At non audi-
untur, nec videntur à magiſtris R. C.
qui Roſas oſtentant at Crucem exhibent:
Nullus ferè eſt, qui illecebras oblatas
reſpuat; dummodò ſint præſentes qui
diſpenſent eſurientibus; Quæ quales
ſint primo aſpectu non animaduerte-
runt: Sunt autem pilulæ deauratæ, quæ
intus amarorem abſcondunt, licet ex-
tus ſplendorem repræſentent: Atque ille
amaror ſanitati magis confert quam
ſaccharata immodica: Verum abſque
dubio Fratres dicti cauſas habuerunt ra-
tionabiles, cur plurimos ad ſuorum arca-
norum manifeſtationem & amplexum
vocauerint, perpaucos verò ex vocatis
elegerint: Nam vt videmus in expe-
ditione bellica ſuſcipienda, ſi ſal-
tem fama innoteſcat, quod pedites
concurrant ex omni Germaniæ vel et-
iam

iam Europæ parte, qui licet longis itineribus aduentârint, tamen non omnes suscipiuntur, sed delectus in tota cõfluge instituitur, ita proculdubio factum est à Fratribus dictis, qui habita lustratione, vnum forte ex mille elegerunt aut eligere statuerunt, qui quamuis non *Omnis* & *Quilibet* sit, tamen nec *Nullus* & *Nemo* appellandus venit. Causa non est in milite semper, cur non eligatur ad bellum, nec in medico cur non omnis curetur æger sed in rerum circumstantiis & accidentibus; Ita nec fortè quis ex vocatis occasionem præbuit suæ repulsæ, sed ipsa rei natura & conditio; Nam vt de cõuiuio dici solet, hoc debere cum Gratiarum numero incipere & Musarum desinere cum 9. conuiuium 10. conuitium præstent, ita de hoc sodalitio censendum est, quod si plures arcanorum eius sint particpies, fortè desinerent esse arcana & fierent publica & communia scita, quod cum damno mundi coniunctum foret: Cum itaque omne damnum ab iis præcaueri par sit, etiam priuatorum, multò magis mundi, hoc est, hominum in mundo vi-

do viuētium, hinc pauciori numero con-
centi acquiescunt. Imitātur absq; dubio,
eum qui si sciret, dixit, interulam suam
arcani, quod in mente haberet, con-
sciam, se eam in ignem missurum esse, aut
Papyrium, qui matri senatus Roma-
ni secreta aperire detrectauit: Aga-
tho lapidem in ore tenuit per trien-
nium, vt silere disceret; Huius Collegij
socii vltra centum annos lapidem in ore
absconderunt, taciturnitatem fouen-
tes: Demosthenes aliquando tacendo
argentum lucratus est, ne scilicet dice-
ret contra partem, à qua Noctuis aut Bo-
bus (quæ erant Atheniensium numis-
mata) oppugnatus erat; Vnde anginam
mētitus linteis ceruicem involuit, sed ab
aliis Argyranginam pati ac Bouem in
lingua habere dict⁹ est; Tale quid hic prę-
supponi nō potest, cum fratres hosce ex-
cuset Morieni dictū, quod ipse Regis Æ-
gyptii Calidis spernens munera, postquā
confecto lapide philosophico abiret fur-
no asscripsit hoc modo: *Omnes qui omnia
penes se habent, alterius auxilio nullatenus indi-
gent*, Sed negabunt alij hoc cum mundi
noxa

noxa, vt iam dictum, coniunctum fore: si Arcana Fraternitatis R.C. nota fierent: si bona sint; si verò mala, tum damnosa futura, sed nec aperienda, suisque authoribus reseruanda: Ita Clemens Theolog' & Demonax philosophus Adriani tempore, de Eleusiniis sacris occultatis argumentantur: *Nam*, inquiunt, *nisi meretricia continerent, cur non manifestarentur?* Responsum illis reciprocum; quia meretricia & vulgata opera non continent, ideò occultantur, ideoque meretrices, adulteri, impuri & prophani arcentur & casti, pij & prudentes alliciuntur & iis initiantur: Non autem ignotum, optima in vero suo vsu, pessima fieri in abusu: Mel dulcissimum transit in fel amarissimum: Pericles fortissimus in bello Atheniensium dux, patriæ suæ fuit (in exilium eiectus) infestissimus apud Persarum regem: Ita arcana huius societatis etsi sint summa & optima, non dubium est, quin vulgato aperta in vulgi naturam, quæ pessima est, transeant: Vina & confectiones odoratæ resipiunt & redolent sua vasa impura, quibus diu continentur: Herophilus, *medicamenta & manus Deorum*

um & nihil affirmauit, pro vsurpantis ra-
ione & adhibentis ea in loco & tempo-
e: Ignis & gladius, cui non nocent & cui
non prosunt? Vsus & abusus vtilitatis &
noxæ discrimen constituunt. Quid auro
melius, imo quid peius aut nocentius?
quid ipsâ hominis linguâ, quod mem-
brum optimum & pessimum, Phrygius
ille Fabulator agnouit? Imò, quid mulie-
re & homine bono melius, malo peius?
Est enim homo homini Deus & dæmon,
vt dici solet; Causas verò alias, cur hæc
arcana non sint reuelanda, alibi satis ab a-
liis, nobisque traditæ sunt, quò lectorem
ablegatum volumus, nos hic silentij Ex-
empla ampliora producemus.

CAPVT VNDECIMVM.

Ægyptiorum numina, Sigalion seu Harpocrates, altaribus vnà cum Sphyngibus admota fuêre, quæ silentium denotârunt, quod

 & Py-

& Pythagoricis quinquenna-le fuit: & à dicta fraternitate R.C. obseruatur, ne arcana Naturæ vulgo prostituantur.

NEMO autem, qui sanæ mentis est, existimabit, non solùm in mundo ar-cana haberi, quæ in vulgum proferenda non sint, cũ omnes ætates, regiones, per-sonæ publicæ & priuatæ, ciuitates & sta-st⁹ sua habeãt secreta, in quæ inquirendũ aut involandum non sit: De secretis Re-rumpublicarum Clapmarius: De naturæ arcanis innumeri scripserunt, non quasi omnia reuelauerint, sed quædam pro Ex-emplis adduxerint, ex quibus de alijs, quæ latent, iudicium ferre liceat: Hinc Ethnici Deos silentij produxerunt va-rios, vt Consum Romani, quasi consilio-rum secretorum largitorem, Angeronã deã, quæ (teste Plinio lib. 2.) ore obligato obsignatoq; Romæ simulachrum habu-it, eique sacrificatum fuit ad diem 13. Ca-lend. Ianuarias; Apud Ægyptios Siga-lion

con seu Harpocrates colebatur, aut po-
ius eius simulachrum, quod sinistram
erendis tegendis, dextræ, indicem &
nedium, digitos labris compressis adhi-
eret, in altaribus ponebatur, ad indican-
um, sacra, quæ ibi peragerentur, esse
cculti sensus & silentio premenda: Ea-
em causa est, cur Sphynges facie virgi-
ea, corpore plumato avium instar, pedi-
us leoninis, passim viderentur, & popu-
us assistens, linguis fauere iuberetur;
uia res illorum arcanæ sint abstrusiores,
uam vt indagari, sublimiores, quam vt
ngenio attingi, possint; Huic instituto
seruierunt Ægyptiorum scripturę Hie-
oglyphicæ & allegoriæ poeticæ, qui-
us veluti vmbris, veritatis radios,
ut pampinis racemos succrescentes,
exerint, ne ab iniuriis, venti aut æstus,
oc est, vulgi læderentur: Quàm secreta
nt habita Collegia prioris ævi supe-
ous innotuit: imo Pythagorici quan-
se studio ad disciplinam præpararint,
x ante dictis patet; Nemo eorum mi-
us biennio conticuit, non rarus quin-
quennio: Tanta fuit eorum doctri-

næ opinio, tantaque diſcipulorum con-
ſtantia, quæ vtraq; ob arcanorum cogni-
tionem increbuit: Amyclas perdidit ſi-
lentium, ſed præpoſterum; alias nulli ta-
cuiſſe nocuit at locutum fuiſſe, quam
plurimis: Bini homini oculi binæq; aures
& nares, at vnica lnigua à natura data ce-
nitur, eaq; intra dentiũ vallum bene mu-
nita, ne quid contra frenum, aut plus, quam
deceat, effutiat: Vt enim difficile eſt ind-
mito vti caballo ad nutum ſuum, ita
lingua: Hinc Zeno philoſophus, cũ leg-
tos Antigoni regis, miſſos Athenas, cu-
nonnullis philoſophis ad cænam inu-
taſſet ac cæteri omnes verborum mul-
tudine doctrinam ſuam oſtãtarent, ſol-
ipſe tacuit; Silentii cauſam percontan-
bus legatis reſpondit, *Difficilimum omn-*
eſſe, tenere ſermonem: Quo dicto non ſolu-
repræhendit garrulos philoſophaſtro-
ſed ſe quoq; ob ſilentium diuturnius e-
cuſauit: De Tantalo, qui Deorum ſecr-
ta (quæ reuera nihil aliud fuerunt, qua-
hęcce, vt alibi demonſtrauimus) homin-
bus reuelauit, Ouidius ſic canit:

Quærit aquas in aquis & poma fugacia capt-
Tantalus hoc illi garrula lingua dedit.

Ide-

dem Ixioni pœnam apud inferos pro-
eruit, quod se cum Iunone coiisse, di-
isset, Et Laræ Nymphæ, cui Iupiter lin-
uam eripuit, quod furtiuos eius amores
unoni reuelâsset: Hinc itaque causas &
xempla dictæ societatis Fratres sumpse-
e, litare Harpocrati & Lacedæmonios
otius, quam Asiaticos in sermone imi-
ari, aut omnino Pythagoricos; Nam qui
itium loquendi suas ob causas fecêre,
dem & silendi rationes inueniunt aut
arcè se manifestandi: Loquendi tempꝰ
t videndi & audiendi ætates Mundum
abere dicunt, imo & tacendi, ne ad ra-
im vsque se macerent: Non Neadum in
amo animalium voces imitandæ, qui-
bus terra abrumpatur, at potius
Pythagoræ Samii Philosophi,
qui eas silentio tem-
perauit.

***

CAPVT DVODECIMVM.

Cum verò rationem habuerint, Mundo ſe aliquatenus patefaciendi ac doctiorum iudicia explorandi, poſt cauſa ipſis præbita fuit cur aliquandiu ſilentioſe obtegerent & paroxyſmum primum patientiâ vincerēt ac tolerent.

IPſi toties dicti Philoſophi cauſas ſuæ ſcriptionis ſatis manifeſtas reddiderūt iiſdem libris, quas hic repetere, nō eſt neceſſe: Habent præterea aliquid occulti, quod vt indagari à nobis nequit, ita ab illis exprimi nunquam præſumitur: Reformationem artium, ſciētiarum totiusque mundi, non tam expectant quam optant; quamuis hoc vltimum allegoriam ſapiat quoſcunq; authores referēdū ſit; Vocem Echûs neſcio cui⁹ ipſis, vt opinatur, reſonantem, Hyænæ potius, quā philoſo-

losophi agnoſco tantæ ſublimitatis; Narciſſus Germanic⁹ R.C. non hãc agnoſcit nymphã, etiãſi ſuas artes diuinaſq; inſpirationes, vt Corydõ ſuas agnas numerat, quo Alexis ſibi conciliet amorẽ, at inuenias aliũ, ſi te hic vaſtidit Alexis: Sufficiat nobis, quod voce declarârint ſe ſub Aquilæ Germanicę auſpicijs tegi, hoc eſt, intra Germaniæ fines foueri, ne opus ſit nobis Memphiticos Ouorum gallinaceorũ excubatores admirari & Ægyptios Vulcani focos, ædẽ & Apidis cubilia, cæteraq; magnifica, cũ & Germania ſuis contẽta dotibus floreat abſq; exterorũ fuco: Magnũ eſt Typographiæ mun⁹, quod Apollini Muſiſq; ſeruiat, non minus Machina illa bellica, quæ Marti propria eſt: At his forſan æquale tantarum rerum occultiſſimarum Gazophylaciũ, quod ante aliquot ſecula inuentũ, nunc demũ indicatũ ſit & hominum vſui deſtinatum; Satis fuerit nobis ſcire, eſſe quoſdã, qui gratis mederi velint quibuſcunq; in morbis etiam grauiſſimis, vt hinc Deo gratiã reddamus & prouidentiã ei⁹ lubẽti agnoſcam⁹ animo: Nemo enim vnquã eiuſmodi curationes, illi cui debeat, causę aſſcripſiſ-

ſet, ſed fortè caſui & fortunæ, niſi ſic re-uelatæ fuiſſent: Quæ Saluator Chriſtus i-pſe ægris & afflictis diuinâ ſuâ gratiâ, vt Deus & homo, abſque mediis à neceſſitatibus ſuis liberandi munera præſtitit, hęc vult vt quilibet, quo ad poteſt iiſdem exhibeat per Remedia naturæ impreſſa & licita abſque dæmonum ope & ſuperſtitione: Hinc curādi ægrotos ars eſt hominibus omnium amicabiliſſima, quæ poſt animarum curam longo poſt ſe interuallo relinquit omnia mundana opificia & exercitia: Quam proximè enim ad generationem & à mortuis reſuſcitationem (quæ Diuinæ eſt ſolius, non naturalis potentiæ) Medica ars accedit non quidem per ſe, ſed reſpectu aliarū artium, & ſubiecti reficiendi, hoc eſt, hominis ſanandi, nobilitate: Eam ob cauſam hæc electa eſt ab Ordine Societatis R. C. vt humanorū corporum & animorum languores & effectus vnâ ſubleuarent Medicina; quæ quod antiquitus apud Ægyptios in vſu fuerit, Hieroglyphicorum lib. 1. demonſtrauimus. Cum quoque his accedat ſacrorum bibliorum quotidiana lectio, meditatio & pietatis exercitio, animæ

quo-

quoque medelam non neglexerunt, qua instructi in loco & tempore in se aliisque uti non negligunt: His tribus videantur cætera omnia affluere, quæcunque bonorum nomine censentur: Magna est de summo bono in hac vita apud philosophos discrepātia, cum alij alia inter se etiam diuersissima statuerint; His Hanc triplicem Medicinam, corporis, mentis & animæ opponimus, extra quam vix bona reperiuntur alicuius æstimationis: Per corporis medicinā intelligimus Vniuersalem illam, particularibus vallatam & cinctam: Per medicinam animi, quæ effectus & fortunæ mala tēperet, vnde plerunque tristitia & dolor animi vilissima conditio, seruitus & ex inopia & desperatione malorum innumerorum Caterua: Medicina animæ verò est omnino spiritualis & ad Theologos propriè spectat eius administratio. Verum Philosophi dictæ societatis dū hæc sua Theoremata euulgârunt, nempe Famæ & Confessionis, idem putantur fecisse, quam si Tertianario purgationem ex scammoniatis satis validis præbuissent, post quam assumptā, antequam operatio incipiat, omnia sym-

 pto-

ptomata acuuntur, æstus, sitis, paraphrenitis non solum non cessant, sed quoque intenduntur: Quapropter eo tempore se medicus subtrahit & relinquit naturæ operationem, ne impatientia ęgri perturbetur, qui quicquid noxæ sentit in Corpore, si vel minimum assumat remediorũ omnem culpam motionis, doloris, caloris & symptomatum aliorum transfert in medicum, in morbum vel corporis sui Cacochymiam, malos humores, incontinentiam suam, luxuriam, libidinem, edacitatem, potationes ne tantillum, putantes hunc esse ordinarium viuendi modum: Sic quoque hæc Venerabilis societas ab edicione suorum librorum Famæ, & Confessionis, nec non aliorum aliquot, silentio se munit, & post principia collocat, ne audiat cum Demosthene ab ancillis; hic est ille: Sed Paroxysm⁹ primus mox transibit & primi Pharmaci operatio, tum per vicarias reiterationes malum eradicari poterit, hoc est, per epicrasin.

CA-

CAPVT DECIMVM TERTIVM.

Multipliciter enim accepta est ipsorum manifestatio per famam & confessionem: Cum alii totum hoc negotium pro phantasmate mundano & delyrio monstroso proclament: Atque hi sic iudicãtes vel sunt omnium rerum rudes & ignari, vel ex inuidia aut inscitia Chymiæ aduersantes, vel, ex philautia nimia sibi omne scibile asscribentes: Vbi respondetur primis seu ignaris.

QVod de paroxysmo ægri dictũ est, id de vulgariũ opinione manifestationẽ fratrũ R.C. subsequente, intelligendũ erat: Ea n. non vno sed multiplici modo variationẽ accepit; Nã veluti nimia dulcissimi vini ingurgitatio, licet vniꝰ in multis

tis

tis sit naturæ: tamen varios affectus inducit abinuicem diversissimos, non pro sua proprietate sed assumentium ingenio & conditione, ita quoq; huius patefactionis modus longe aliter ab vno acceptus est, quam ab alio, pro odio vel fauore Chymiæ, aut personarum ipsi vacantium, vel propriæ mentis cæcitate, desiderio vel malitia: Alii siquidem totum hoc negotium pro phantasmate mundano & delyrio monstroso proclamant, qui triplicis sunt differentiæ; Aut omnium rerum rudes & ignari; Aut ex inuidia vel inscitia Chymiæ aduersantes; Aut ex Philautia nimia sibi omne scibile, pter Chymiã (q̃ ideo negant) ascribentes: Qui ex hac farina sunt rudiores & ignorantiores, mirum est, quod sibi de tantis arcanis iudicandi licentiam sumant, iis hoc loco, quantum sufficiat, respondebimus: Homo corpore & anima constat; In corporibus magna diuersitas; Quidam sunt proceriores aliis, quidam celeriores pedibus, fortiores brachiis, acutiores visu, nonnulli aliis dotibus naturæ & artis præcellunt præaliis; Et in his qui superantur, facile se superatos sentiunt, causa est, quia oculis

oculis vident diſcrimen vtriuſque & mẽte ſeu ingenio agnoſcunt; Verum etiamſi, quò ad animum, quis ſit, omnium hominum ſtupidiſſimus, iudicio nullo, indocilior mure vel hirundine, memoriâ muſcæ, ſi tamen æquiparare audet doctiſſimo, ſagaciſſimo & Encyclopædiæ cognitione celeberrimo viro, abſque vlla verecundiæ nota; Cauſa eſt, quia iudex hic ipſe actor, & teſtis habetur, hoc eſt ingenium hominis ſtupidi de ſe ipſo ſeu ingenio iudicat, quod teſte eodem ſuo ingenio, non brutum, ſed ſubtiliſſimum agnoſcit: Hinc Ouidius rectè cecinit: *Qui velit ingenio cedere, nullus erit*: Ex horum grege ſunt illi, qui vltra crepidam ſuam, hoc eſt, captum ſapere ſe ſimulant, & inſcitiam diſſimulare cupiũt: At vt ſorices ſe ſuo indicio produnt non literati omnino, niſi fortè vt Samij: An illi hoc ex ſua phanthaſia phantaſma iudicant, vel ſomnium vel delyrium? Maius id arbitror, quam eorum ſenſus comprehendat, ſubtilius quam ratio penetret, dignius, quam memoria vulgi capere debeat: Poteſt quidem rex magnus in tuguriolum opilionis pauperis ingredi, ſed in

arcana

mentem ineruditi, indocilisque arcana scientia nunquam: Vnde de ea iudicat vt cæcus de coloribus, tactu nigrum ab albo discernere promittens, at fallitur: quia deest ipsi sensus, cui⁹ obiectum est color, tanquam visibilis qualitas: Andabatæ quem oppugnent, nisi se ipsos? Grilli, quibus anima pro sale data est, quam vitam svauiorem humana credunt? suillam: Maneant itaque in suis volutabris & se oblectent olentis, quam diu velint: Ipsis amaracinum internecinum est, quod hominis spiritus animales optimè corroborat: Sint rudes & se esse sentiant, ne alios ex suo censeant ingenio: Aut si eruditi appetant Pythagoricum imitentur morem & clamorem primis annis, ne audiantur nisi surdis, hoc est, in silentio suspendant censoriam, nec vibrent im-impunè virgulam, ne ab eâdem vibrentur.

CAPVT DECIMVM QVARTVM.

Responsio ad Chymiæ aduersarios hoc nomine directa.

His in placitis persimiles alii non indocti literatura, sed vel inuidi vel in hac re, de qua tractatur, inexperti, quorum iudicium iam dictis par & parallelum apparet: Non autem sibi satis fecisse visi sunt, nisi & alios suæ sententiæ asseclas excitent & suum de societate illa censuram ebuccinentur: Verũ quomodo illis hoc phantasma mundanum vel larua lusoria probabitur, qui præter ignorantiam suam, qua tanta res esse possit, nihil habent, quod prætendant: Artem Chymicã negant, ideoque quicquid ab hac tãquã fonte profectum putant, non immerito ex rerum natura tollunt, ne negata causa concedant effectum: At satius fuisset hãc mephitin non mouisse aut huiusmodi crabrones irritasse, ac poti⁹ suam ad capiendum tantã inhabilitatem incusasse:

Quod

Quod si vera est ipsis negata Chymia quidni & hæc, quæ inde quasi dependet rerum naturalium scientia & professio nec non societas, quæ illam ipso opere exerceat & exprimat? Veram autem hāc esse iam ante hic breuiter, & alibi copiosius demonstrauimus tam rationibus quam Experientia virorum omni exceptione maiorum: Nihil itaque aduersum scripserunt, quod fide dignum, nil refutarunt, quod propterea esse nequeat: Si ipsis incredibile, an ideo impossibile videatur? Naturalia sunt opera ab arte adiuta & in actum producta quæ dicti fratres profitentur: Quid si Pegasum seu Equum alatum hippocentauros, homines in arbores, lapides vel bruta mutatos, asinā voce humana locutam, muros vrbis sono tubæ dirutos, & his similia illi affirmarēt tum forte hi incredulitati suæ prætextum inuenirent: At nihilominus ea (licet falsa) pro veris Poetæ Ethnici, hæc nos vt verissima agnoscimus; Non mutantur res propter notiones seu conceptus animi mutatos, vt nec Entia augētur, iis auctis: Alexander Magnus nouos mundos sibi debellandos in Oceano quærens & non

inuenien-

iueniens, de America & tot Insulis, hoc
eculo inuentis ne somniauit quidem: At
ihilominus hæ fuere; licet incognite ipsi
el reliquo mũdo. Quos antiqui negarũt,
ntipodas & Antæcos, nos ꝓ veris agno-
simus quem phænicem alitem in Ægy-
to præsupposuerunt, nos mere Chymi-
um demonstrauimus: Sic plurima quasi
nt, cũ non sint, aut quasi nõ sint, cũ sint,
abẽtur: Causa est mẽtis humanæ obscu-
itas & nebecula ei⁹ aciei offusa, seu glau-
oma intellectui obiecta, qua verũ à falso,
ns à nõ ente discernere impeditur: Ma-
ifestẽtur authores huiusce fictionis ꝑso-
atæ, si qui sint falsarii & conuincantur
tellionatus, & nos veritati assiliemus, à
uacunque parte illa steterit: Sed esto,
ingamus, ab vno vel pluribus male feria-
is ea omnia profecta & mundo propina-
a esse: Quales illi? certè non indocti, si in-
genium spectes, at maleuoli, si voluntatẽ:
Cum verò omnes, qui opinione aliqua
ducuntur, vt facinora aut facta quædam
perpetrent, vel virtutis vel veritatis amo-
re, aut famæ, honoris, potentiæ augendæ,
vel vtilitatis vel pietatis & regnandi causâ
id faciant, non video quo prætextu tale

F quid

quid fieri poſſit ab alio, quam veritatis gratia: Nec enim inde ſibi famam, honorem aut potentiam conciliabit, cum eum ſeu eos in obſcuro deliteſcere oporteat, multo minus lucrum vel vtilitatis ſpem concipiet; ſed eſſet mera improbitas cum Eruditione haud vulgari coniuncta, quæ raro ſimul copulari ſolent. Detur inuentio eiuſmodi phantaſmatis homini nequam, at iudicium ipſi deerit: Chymiâ ſe nunquam non occupatos aſſerant & cæteris ſcientiis & artibus, quarum finis ſit vel ſpeculatiuus vel actiuus: Pietatis quoque ſtudio ſe teneri vnicè & timorem Domini initium eſſe ſapientiæ re ipſa declarant: Hęc omnia in animas non cadunt improbas, quæ dolia Daneidum cenſetur illorum reſpectu, nullo ſapientiæ liquore replenda: Heroſtratus ille qui Dianæ Epheſiæ templum incendit, ſceleratæ ſtigmata per facinus obtinuit, vnde merito infelicior propter omnis ſeculi blaſphemias in ſe concurrentes, æſtimandus eſt: Sic ſi quis fallendi animo talia & tanta protuliſſet diras & imprecationes abſque vlla nominis ſui mentione ſibi paratas ſentiret, & Numine vindice pœna

xpectandas; præterea nil lucri faceret.
Quis igitur, inter doctos, nisi delyrus &
rophanus eadem concinnasset? Qui-
us rationibus & si non satis demonstrē-
ır, quales & vbi sint dicti fratres, cum id
on sit opus, nec possibile, tamen longè
lus concluditur, quam aduersariorum
egatis, cum ab horum partib. sola igno-
ıntia, à nostris affirmatis quoque dicta
ocietas cum suis libris & personali ma-
festatione, stare inueniatur: Vel vni-
um id Exemplum, quod Wetzlariæ cō-
gisse increbuit, omnes negātium cona-
ıs irritos & inanes reddere poterit, cui
ccedit & illud, cuius in Symbolis Aureæ
ensæ lib. 12. mē ionem fecimus de quo-
ım incognito, qui hospitem suum Chy-
iæ amantem, remunerario puluisculi
ngentis donauit & pòst profectus est
ırru eò, vbi mansio illorum in C. R. Et-
verò vna hirundo ver non efficiat, ta-
en vna affirmatiua eiusmodi propositi-
o, vera, veritatem attestari & econtrà
mille quidē negantes oppugnare pos-
nt: Causa est, quod affirmatio Entia cō-
ngat negatio separet, aut circa non
ntia sępissimè versetur: Vnde omnis sci-

 entia

entia ex affirmantibus non autem nega-
tibus axiomatis progreditur, fine quoqu
affirmatiuo gaudens: Desinant itaq; Cra-
brones apum fauos infestare aut ope-
interpellare, ne mellificium, cui ipsi in-
donei sunt invideant aliis: Intermittan
grylli & cicadæ suos stridores & finant lu-
cinias contexere suas cantilenas: Disso-
nantias enim meras Musicæ ingrata
constrepunt & harmoniam naturæ
artis impediunt: Pythagorici cælestib
sphæris mirabiles concentus tribuun
quos exaudiri à nubis propter magnit-
dinem & excellentiam obiecti non pos-
aiunt; sed rectius nos antedictæ societat
operibus tam artificialibus, quam nat-
ralibus symphoniam quandam excita-
dicemus, quæ propter raritatem & infr-
quentiam à multis non sentiri, propt-
admirabilitatem summam, non credi p-
teit; sed nos illis incedulit atem cum
lentio coniunctam condonamus,
ignorantiam cum gar-
rulitate expro-
bramus.

C

CAPVT DECIMVM QVINTVM.

Responsio ad superciliosos doctrina & amore sui prætumidos.

SEd nunc equum in campum admittemus, hoc est, eos qui quid valere se in artibus & scientiis præsupponunt: Et sanè hos eruditos non leuiter, authoritate & vsu rerum prę stare concedimus, vt non iniuria in Mineruæ Castris (fortè etiam in Vulcani officinis) militasse videantur, donati titulis & nominibus sat amplis: Verum quod negent inter scibilia existere Collegium Fraternitatis R. C. in eo potius sibi assentari, quam illi aduersari intelliguntur: Asscribunt enim sibi omnis naturæ scientiam & artis potentiam & in vtraque suo se iudicio iudicant: Quomodo, inquiunt, philosophi tanti existerent alicubi, quo nos ignore-

 gnore-

gnoremus? Quæ artis experimenta illi
ſcirent, quæ nobis occulta? quæ naturalis
ſcientiæ documenta darent, quæ nobis
non ad vnguem explorata eſſent? At ſa-
nè cauſam, qua fuiſſe, aut eſſe poſſint
non percipimus: Locum, vbi latere que-
ant, nō imaginamur: opera eorum metal-
lica aut medicinalia nullibi offendimus:
Cur igitur crederemus cæcis & ſurdis:
Cur fidem adhiberemus plura profeſſis,
quam nos capimus? Non hoc perſuade-
bunt oculatioribus aut circumſpectis, ſed
ignorantibus & ineruditis: hæ ſunt ra-
tiones illorū quolibet caſtro munitiores
& firmiores, vt putant, quibus contra-
dicere nemo valeat, niſi qui arietes & ca-
tapultas ſuas ipſorum ſcientiæ vniuer-
ſali opponere audeat: An tantum nobis
ſumēdum eſt, an vero Suffeni relinquen-
di? Veritati litandum potius opinor,
quem Philautiæ aliorum: Non omni-
bus omnia divinitus conceſſa illi ipſi
fatebuntur: Quod ſi verum, cur extra
ſuæ rationis limites nihil extare arbi-
trantur? Cur omniſcios ſe faciunt, qui
tamen hoc ignorant, quod multa igno-
rent? cur non fallià ſe ipſis agnoſcunt
in illis

in illis, in quibus alios falli existimant?
Si de problemate mathematico quæstio
incideret, aut de theoremate medico,
absq; dubio in his versatissimos se decla-
rarent, at nunc, cum de arcanorũ quorũ-
dã naturalium possessoribus disquiratur
in sua doctrina nullas machinas inve-
niunt, quibus illos oppugnent, nisi
forte superbiæ & sublimis supercilii ela-
tos spiritus; sed his, quod in artis vsu
stabile est, non difflabunt, quod in artifi-
cium possessione, non tollent: Multi ad
magna peruenirent, nisi se ad magna
peruenisse imaginati essent; Ita imagi-
natio, veluti remora piscis, nauem, vel
herba sic dicta, aratrum, honesta homi-
num studia in cursu detinet & præ-
occupat, ne ad finem perfectionis ve-
niant: Doctissimi quique, se senescen-
do doctiores euadere confessi non recusa-
runt, quid adhuc discere, etiam si vnum
pedem (vti testati sunt) in Cymba Cha-
rontis haberent; Hinc Cato Censorius
Græcas literas in senectute quoque di-
dicit: Socrates senio iam confectus fidi-
bus tractãdis operam dedit: Plato octoge-
nario maior moriẽs sub capite Sophronis

numeros habuisse fertur: Sic nec extre-ma quidem eius hora à studio vacua fuit, vt inquit Val. Maximus & Gell. l. 4. c. 17. Quod si hi nihil sibi in literis deesse opinati essent, non ad extremum vitæ studiis vacassent nec addidicissent, quæ iam se scire præsupposuissent: An igitur plus sibi tribuunt tantæ rei Censores quam viri iam docti? Si sic non audiendi, sed aliorum censuræ relinquendi sunt, vt limam incognitis adhibentes limentur ipsi ex legis Talionis instituto: Si non, concedent, opinor, esse plura in naturæ consyderatione, quam ipsi didicerint arcana: Si id verum, vt est, arcanorum professores eiusmodi cur negant? cur non eos, vt esse possunt, sic esse permittunt, cum tales se maniveſtauerint? Sed forte, absurda eos proponere, quæ nec cum ratione nec experientia conueniant, dicent; quæ mihi nec lecta, nec cognita: Fateor sanè in planissime dicta posse obscuritatē captari & dubitationes quasdam moueri veluti constat fere nulla scripta cauillationibus & obiectionibus seu diuersis interpretationibus magis patere, quam sacra, quæ tamen omni ver-

veritatis norma sunt: Si rẽ ipsam suspectã habeant, si circumstantias, si effectus, si locum, si denique causas, cur latuerint ante, iamque se patefecerint, pro generali singulorũ dilutione pauca adiiciẽda sũt: Res iam ante possibilis ratione & exemplo aliorum Collegiorum probata est, & nullus, nisi plane rudis eam negabit; Circumstantiæ verò, quæ eam definiunt, sunt multiplices; nempe quomodo primus societatis author artem adeptus sit ab Arabibus, agnitus quoque ex nomine & familia, vnde ad Mauros Fessanos profectus sit, à quibus scientiis adauctus reformationem artium in Hispania mente agitarit: Ab Ægyptiis ad Arabes hoc artificium olim translatum fuisse pro certo habetur: Hinc Osyridis & Isidis columnæ, quæ Chymicæ omnino sunt, in Nysa Arabiæ, vbi & Dionysus natus erectæ creduntur & Phœnix ex Arabia migrasse in Ægyptum cõfecto annorum curriculo: Ab Arabibus ad Mauros artes omnes vt philosophia, Mathesis, Physica & Medicina cum occulta rerum naturalium scientia transierunt, apud quos permulti & Philosophi & Medici, nec

 non

non artifices Chymici deinde floruerũt, quales sunt Averrhoes; Gilgil, Avicenna, Geber & innumeri alii: Ab his ad alios Europæ doctissimos viros artificium Chymiæ propagatum est, nempe Albertum Magnum, Arnoldum, Lullium, & his simile: Quorum tempore, vel paulo post, authorem primum huius Collegii vixisse ex annorum consideratione apparet: Vnde res non ista ætate inusitata prorsus, sed admodum frequens artificii Chymici adeptio videtur, veluti constat ex coætaneis quam plurimis eius seculi: Etsi vero paulo ante centum annos ab hinc Mauri ex Hispania à Ferdinando Iusto primum profligati sint, tamen regna Castiliæ & quædam alia Mauris intacta fuere, & nihilominus Fessanum in Africa floruit: Cur reformationem artium petierit, quæri posset? Vt nimirum Medicina, physica, astronomia & aliæ artes axiomatis suis conuenirent, quæ talia esse oporteat, vt tam occultæ, quam manifeste rerum virtutes ad ea reducantur; & principia suo fini correspondeant. De effectibus simile iudicium ferendum, vt nimirum hi causis suis conueni-

ant,

unt, & econtra: Quod quoque omni vita, morborum curatione gratuita peregrinatione, discursu & actionibus eorum non aliter depræhendi potest; Præter figurã cubicam æquilateram quæ semper sibi similis est in omni casu, nil exprimũt: Hæc constantem & virtuti veritatique deditum virum decet, ne vacillet quocunque motu: Locus absque dubio talis est, qui aptissime eorum mansioni conuenit, vbi & libere viuant, absque inspectoribus inuidis & vicinorum rixis & tumultu: ad quam ænigmata nostra alibi directa sunt: Causa occultationis hactenus multiplex occurrit, quæ ipsis communis cum aliis philosophis: Suæ vero modernæ manifestationis motiuas in confessione & fama sparserunt, & nos iam antè perlustravimus

CAPVT DECIMVM SEXTVM.

Alii, Nigromantiæ & superstitioni omnia asscribunt, quibus respondetur.

SVnt præter iam dictos censores & alii qui vt suæ doctrinæ simul & pietatis zelo existimationem quærant, omnia dictæ fraternitatis opera ad diabolicas illusiones, hoc est negromantiam & superstitionem prophanam transferunt; eamque commodiorem viam putant, qua se à causis tãtarum naturalium rerum reddendis excusent: Quæ enim diabolica sunt, omnem naturam superant & causas nullas in natura, nisi in voluntate spiritus maligni ab hominib. pessimis motâ & incitatâ possidẽt. Si hi Calũniosi & blasphemi sunt suo arbitrio, qui vt suã ignorãtiã tegant, alijs stigmata ignominiosa inurere non subterfugiunt: Causas verò huius-

ceiu-

ce iudicij sui videntur probabiles propō-
nere: Nam, inquiunt, scire se profitentur
illi fratres, quæ intra & extra Gangem
Indiæ fiunt, atque ea etiam, quæ quis in
animo habeat, vt patet ex eo, qui Wetz-
lariæ prędixit hospiti ea, quę ille dicturus
esset, & quæ alijs locis contigerant: item
fugatis quibusdam ex conclaui incensis
radicibus certis, muribus quoque fugan-
dis scutica, stramine non incendendo i-
gnibus proximis, item ex bombarda non
fallibili dirigendo & his similibus: Quæ
omnia, dicunt, sunt circulatorum & ma-
gorum effecta & non virorum longè
doctissimorum: Verum heus tu rigide
censor parum declina tuo isto plus quam
areopagitico iudicio aut Draconis san-
guineo decreto, & tibi, nisi fallimur, Ex-
ceptiones fide dignissimæ opponentur:
Quantum ex libris emissis necnon factis
illius fratris apparet, nihil inuenitur in il-
lis, quod negromantiæ aut diabolicis o-
peribus asscribi meritò debeat: Quo ad
primum enim, quo se cōtingentia quæli-
bet scire referunt, respondemus, quod
relationibus partim aliorum, partim pe-
regrinationibus ad ea loca, vbi ea sciri
pos-

possunt, eadem cognoscāt: Nullus enim nūc locus inuius ad extremas Indias quoque inuenitur: Hollandi & Angli plæraq; Emporia toti⁹ orbis nunc frequentāt, sic & Portugallenses in India colonias amplissimas habēt; Ex quibus haberi & sciri potest, q̄d vbilibet locorū conueniat: Ad hæc astronomiæ nō vulgaris instructi scientia multa p̄dicere & diuinare possunt, quæ omnia naturaliter & licitis mediis contingunt: De conceptis mente & alibi factis, quod multa nouerint, nec hoc à natura absonum videtur: Nouimus q᷑ēdam Hispanum monachū in magno cōsessu singulis ex physiognomia multa & præterita & futura narrasse, qui ideo à vulgo consulebatur, vt cuiq; sortem suam prædiceret: Forte Character singulis suus in facie script⁹ est vel bonæ vel malæ fortunæ ipsis impendentis, quem qui legere poterit, is non pauca diuinare inde poterit: Et solent aliàs viri prudentes ex facie de cuiusque moribus & ingenio iudicare, cum vultus affectum plerunq; latentem exprimat: Momus reprehendisse hominis fabricam dicitur, quod fenestram ad cor pertingentem non haberet,

per

per quã cognitiones ei⁹ perſpici poſſent:
verum facies huius vicem, quo ad ſufficit,
ſatis p̄ſtat: Nemo enim læto videtur vul-
tu, qui mœſticiã corde præmit, & ecõtra,
nemo mœſtus, cui dexter ſalit oculus, aut
læticia pectus extendit; Et ſic de Ira, Inui-
dia, amore, & alijs affectibus iudicandum
erit, qui vt cor primario, ſic vultum ſe-
cundario alterant: Quæ in abſentia con-
tigerunt, quaſi præſentia, nouiſſe non eſt
hominis, niſi qui ſpiritu fatidico prædi-
ctus ſit, ſiue bono, vt Prophetæ, ſiue malo,
vt negromantici: Apollonium, Pythago-
rã, Brachmanes, Gymnoſophiſtas eadem
ſciuiſſe cõſtat, quo ſpiritu, nõ itẽ: Si ab ef-
fectis de cauſa iudicandũ, non niſi bono:
Eſſe quoq; vaticinandi facultatẽ in plæ-
riſq; à Deo ſummo illo Dono affectis pa-
tet ex Hermete & innumeris alijs, quod
Bonus Ferrarienſis quoq; inſinuat. Ne p̄-
dicationẽ ex aſtris nim ũ nculcemus nõ
vulgarem ill ã, ſed veram & alijs inniten-
tem principijs: Reliqua ludicra etſi à cir-
cumforaneis & agyrtis iactentur & non-
nunquã preſtentur, tamen habere cauſas
in natura ve[illegible] cõ[illegible]entaneum eſt, æquè
vt multa alia, quæ in collectaneis pro-
ſtant

ſtant artificia: Cardanus in libris de ſubtilitate & varietate rerum, Weckerus in ſecretis, Porta in magia naturali, Fallopius in ſecretis ſuis, & plurimi alij eiuſmodi collegerunt, quæ negromantica dicere, eſſe inſani, cũ per media fiant licita & poſſibilia, naturalia, partim ex manifeſta, partim, occulta qualitate: Quid hi dixiſſent de magnete eiuſque operibus, niſi lapis eſſet cognitus? Quid de Mohometis illius penſili vrna? Quid de viatorio in mari, terra, & ſub terrâ, vi magnetis? de iudicatione horarum diei & centum alijs commoditatibus à magnete prouenientibus? An non hæc omnia negromantiæ opera aſſeruiſſent? Quid de virgula diuinatoria, ſeu ligneo magnete metallorum, qui metalla ſuo motu & ſaltu indicat? Quid de pyrio puluere & machina horrẽda bellica, quæ Salmonei fulmina & tonitrua veriſſimè exprimit: De quo Virgil. lib. 6. Æneid.

Vidi & Crudeles dantem Salmonea pœnas
Dum flammas Iouis & ſonitus imitatur
Olympi.

An non huius cauſas magicas aut prorſus diuinas aut diabolicas oppinati eſſen[t]

cum

mortalibus, ſed diis hæc fieri primò exi-
stimantibus? Qui Epiſtolas Hiſpanis ſibi
inuicem ſcriptas quoque in initio voca-
les aut loquaces putauerunt, quaſi pro-
derent, quæ ab ipſis geſta eſſent: Has autẽ
magiæ velle annumerare, eſſet brutalam
ſuam ignorantiam alijs deridendam pro-
ponere: Nihilominus illis gentibus, qui-
bus literarum vſus non eſt cognitus, hæ
magis admirabiles & à natura alienæ vi-
deri poſſunt, quam res antè dictæ: Mille
ſunt artificia, quæ etſi mediis naturalibus
fiãt & omnino vulgarib. tamen antequã
innoteſcant, naturæ aduerſari credũtur:
Ceſſent itaque tam præcoces rerum æſti-
matores calumniari alios, quorum opera
& effecta non intelligunt & maturiora
ferant arbitria de rerum naturalium ſci-
entia, q̃ licet cauſas arcanas, & vulgo non
cognitas habeat, tamen non ad illicitam
magiam referenda, ſed eò magis in
honore & precio habenda,
nec non inueſtigan-
da eſt.

CAPVT DECIMVM SEPTIMVM.

Quamplurimi nec Chemiæ veritatem nec Fraternitatis integritatem negantes cum ſeſe non dignari, tanto ſodalitio animaduertant, animum deſpondent, & cauſas calumniarum inueniunt, quas in eam effundunt; quibus reſpondetur.

A Directè ad obliquè aduerſantes illis progredimur: Hi enim dictam fraternitatem nō negant, attamen eam vel verbis vel factis dehoneſtare contendunt, vt ſuum honorem vel lucrum indequærant: Qui verbis in eam inuehuntur, ſatis ſibi cauſæ eſſe putant, ipſos extenuandi vel coarguendi, quocunque modo & occaſione, propterea quod ipſi

osi negligantur ne protinus tanto cōcilio
ascribantur: Cum enim vel in Chymi-
cis aliquid se capere præsupponant & in
aliis siue cabalisticis seu arcanis (veluti à
quibusdam prolata, nugis similiora
quam rebus magni momenti cernimus)
satis suo iudicio experti videantur, non
immerito à Fraternitate perspici alijsq;
præponi deberent, qui vel minus intelli-
gant, vel longius ab arcanorū professio-
ne absint: Verū illi caute duriores hos nō
in maduertere se simulant, tantum abest
quod sibi adsciscant vel in societatem ad-
mittant: Hinc illæ lachrymæ & dolor sub
pectore: Et quidem si ratio nō sit omnino
cæca, nonnihil iniuriæ his bonis viris in-
fertur neglectu: Deberēt illi inter triari-
os tanq̃ probati & veterani milites repo-
ni, cū nec inter tyrones statuantur: Et qui
Augiæ stabulum repurgasse existimātur,
cur non mercede se dignâ honoraren-
tur: Sed societas illa excusari poterit,
quod quemlibet associandum sibi, etiam
suo ad doctrinā dignissimū, primū quin-
quennali silentio (veluti Pythagoras suos
discipulos) vel etiam longiori probandū
habeāt, vt potentiâ suos affectus & freno

linguam domare prius diſcat, quam tan-
torum arcanorum particeps fiat : Vn-
de ijdem animum ne deſpondeant, ſed
expectent euentum rerum, fortè quid e-
ueniet, quod non ſperatur : Ambitus ne
rei fiant, à calumnijs ſe temperent & a-
more ſui, quo flagrant intimè : Quod ſi
ſua ſpe fruſtrari poſt deberent, cauſam
aſſcribant ſuæ temeritati potius quam
illorum voluntati iniquæ : Multi enim
Tyrſigeri, ſed pauci Bacchi : Dentur illi
eam ad ſocietatem non indigni, vt ſe æ
ſtimant, ſed dantur & alij ipſis longè di
gnores : Quilibet in ſe regis animum ha
bet, inquit Seneca, vt regere malit alio
quam regi ab alijs, an verò virtutem &
habitum, rege dignum poſſideat nemo
inquirit : Ad vitia & defectus ſuos quiſ
que cõniuet, ad dotes & laudem, ſerpen
tinum gerit oculum, hoc eſt vigilem & a
pertum : Nullus ſe negligi dicere poteſt
niſi vbi ius & mos eum præſcribunt, vt i
hæreditatibus adeundis à teſtato vel in
teſtato & alijs eiuſmodi; Hinc non niſi fa
tuus conqueretur, ſe non electum in R
gem Perſicum vel magnum Mogollu
Indicum : Ita cenſendi & illi, qui ſe no
huiu

huiuſce ſocietatis participes factos, ſtomachantur: Mirentur, licet non ſibi ad votum reſponderi, cùm vitamquoq; cælibem vel inculpatam agant: Hæc enim accidentaria omnino eſt, nec illis magnopere requiſita, nec his affectata: Ad antedicta Collegia, Eleuſinia & alia ſoli probata vitæ & caſtitatis admittebantur, à quibus etiam Nero Imperator repulſam tulit & Antoninus, vt vitæ ſuæ integritatem mundano teſtatum faceret: initiari deſiderauit: Imo Hierophantæ horum collegiorum adeo ſe caſtos ſeruare intẽti fuerunt, vt cicutæ ſucco epoto ſe impotentes & frigidos effecerint, veluti Cybeles deæ ſacerdotes ſe omnino caſtrârunt, Idem feciſſe & noſtro tempore nonnullos ex illis qui Curios ſimulant & Bachanalia viuunt, non tam caſtitatis amore, quam formidine pœnæ in quam inciderent proletarii: At virginitas, quæ mancis & mutilis adeſt, non eſt voluntaria ſed coacta; ita nec quæ frigidis & impotentibus: Quæ verò voluntaria eſt, vrit & malos affectus animo & corpori infligit, vnde illud Medeæ: Quid in hoſpite regia vi'go.

 Vreris

Vreris & thalamos alieni concipis orbis:
Sed trahit inuitam noua vis, aliudque cupido,
Mens aliud suadet, video meliora, proboque
Deteriora sequor:

Vnde apparet, in cælibatu non omnē integritatis notam positam, nec eū esse causam primariam, cur quis in ordinem huiusce fraternitatis eligi debeat: Nam ipsi testantur & esse inter ipsos maritatos liberis nō destitutos, quib. tamē hęc arcana nō magis, quam alijs peregrinis inhabilib. concedi teneantur: Deinde non solummodo doctrinam respici, inde patet, quod & pictores, aliosque sibi adiunxerint, alias morū seueritate & silentio probatos: Vnde testantur, se longo vsu & respectu primū inquirere in vitam illorum quos electuri sint: Fieri quoq; solet eiusmodi electio, vt quarta eius societatis lex habetur, nō votis cōmunib. sed vnius cuiusq; priuatim, quocirca quod à toto sodalitio quis non sit acceptus, id illi imputari nō debet, sed ei, à quo gratiam illam accipere potuit & nō accepit; qui cum si inco

incognitus & indefinitus, talis quoque reprehendi tenetur: Accuſant itaq; talem, quem non nouerunt, & qui abſque culpa eſt, cum ipſi magis impudentiæ accuſandi & rei faciendi ſint.

CAPVT DECIMVM OCTAVVM.

Quidam eandem ob cauſam Fraternitati Epiſtolas mittunt, quibus ſe vel recipi in eorum numerum vel ægros curari, vel viſitari certo loco aut ad poſtulata ſibi reſponderi exoptant, quod cum non fiat, En alia porta ad calumnias aperta eſt.

OCcurrũt & alij, q̃ quaſi ex cõtractu cũ Fratern. R.C. agere contendũt, nẽpe ex

promiſſo, quod videtur in debitum cadere: Cum enim dicti fratres promiſerint, ſe theſauros ſuos alij gratis obferre & his ſimilia, hinc vocati ad ſuos cum ſuis Epiſtolis emiſſitiis, quibus invitant eos adeſſe vt veniant, vel curent ægros aut alia præſtent; quid cum non fieri videant, bilis cauſam ſibi motæ non celant, ſed coram omnibus illos mordent & dente Theonino rodunt: Sed hi boni conſiderare deberent, multa cadere inter calicem ſupremaque labra, hoc eſt, contingere inter ſcriptam epiſtolam & datam reſpõſionem; Nam forte illa ſcripta eſt & non oblata, & hæc data, & non recepta: Locorum diſtantia, perſonarum abſentia, occupatio & cautio, rerum grauitas vel leuitas nimia, aut ſimulatio vnius & diſſimulatio alterius ſcientiæ deſiderium prætenſum, Plutonis vero vel Pluti donum intellectum, plurimum in hoc negotio excuſationis poſtulant: Non omnis ad omnia omnibus horis eſt paratus: Tempus vt mutatur in omni nunc, ſic omnes res humanas mutationi ſubiicit, vt à ſe ipſis differant: Hinc ſi epiſtolas dictorum non recipiant vel reſponſione dignetur,

illi

Illi non videntur in causa: Deinde hi ipsi per se scire poterunt, esse eorum munera gratuita, obferentium non accipientium merito asscribenda, quomodo igitur invitari poterunt ad ea, quæ forte ex invitantis astutia magis, quam sinceritate prætexuntur, & cum aliorum periculis coniuncta sint: Vulpeculæ responsum Leoni datum multis in mente est, vt aliis insidiæ leonis, qui se ægrum simulabat: quia me, respond t illa, vestigia terrent plurima te adversum spectantia, nulla retrorsum: At demus nil simulari ex dictis esse morbum Chronicum in cuiusdam corpore; verum quis scit an non idem auriginem patiatur in mente? An non videre cupiat galgulum auem, antequam emat, quâ saltem visâ, affectus eo morbo liberari dicitur? Nam, vt inquit Poeta.

Tuta frequensque via est, sub amici fallere nomen,
Tuta frequensque licèt sit via, crimen habet.

Tot sunt insidiarum modi, tot fraudũ latebræ & vitiorum sub virtutum laruis deprehensiones vt non sit tutum fidere, nisi videatur, cui: Legimus quosdam ad

conuiuia inuitatos, morte sua symbola lusisse; scimus quoque medicos à Cyclop.b. quibusdam male tractatos, & pro sanitate curata carcerib⁹ inclusos: hæc & his similia cautos illos absq; dubio reddunt, vt nõ cuilibet ad votum adsint, cũ nõ sint mercenarii, sed gratuiti: Nescio an repræhẽdi an laudari magis debeat Hippocrat. Cous ille medicus, qui ab Artaxerxe Persarũ rege humanissima epistola multis amplissimis promissis plena invitatus, vt ad suũ filium curandum accederet, ipsi inhumanissime respondit, se ad barbarũ nõ venturum, sed solis Græcis medicinã facere: Forte plus lucri & laudis habuisset ei⁹ obsequiũ, quã tãtę severitatis rigor & pręposterus patriæ amor, si per leges licuisset; Non opinor; tale quid prætendere Medicos illos Germanos contra Germanos attamen tutos viuere volentes posse contra incognitos persuasũ habeo, Hippocrates recusauit diuitias & honorẽ ꝑpter amorẽ patriæ, quod filius eius Thessalus Atheniẽsibus quoq; prædicat, hi fratres propter securitatẽ nõ adsunt omni petenti: Forte horum causa ponderosior, quã illius: Ad hæc philosophi nolũt, vt aliquis clara voce

sib

sibi ipsi in loco secreto loquatur, aut tanti artificii sese conscium vel materiam & operandi modum ebuccinetur, ne forte quis ex insidiis stans vocē eius intercipiat: Quod nō absq; causa statuitur, sane artifices ante dicti, vt se reuelent & exponant oculis desiderantium, à nullo, nisi improudo invitantur: Quis enim putet, tales (vt nunc est auri sacra fames) à curatione morbi alicuius, ad aperienda arcana potiora sua, nō sollicitari, rogari, ac deniq; cogi posse? Quid Daultono Anglo evenerit, Kelleo & aliis, in multorū est memoria: Multi illius apud Euripidem sentētæ sunt assecle, si ius vitādum est, &c. Arnoldus & Lullius ad Papam, reges Neapolitanum & Anglicum liberè cum medicinis suis; iuerunt; sed interdum Virgiliani hîc non negligenda est admonitio, quæ sic habet:

> *Qui legitis flores & humi nascentia-fraga*
> *Frigidus, ô pueri, fugite hinc, latet anguis in herba.*

Multa enim teguntur, quæ cū veneno in lucē erumpūt, vt sunt viperæ & serpētes à quibus cauendū cuiq;, qui securiore vitę semita incedere cupit: Quid grui medicæ

mercedem

mercedem petenti lupus respondisse fingitur, nempe cum multa præmia pollicitus illi esset, vt ossicula faucibus inhærentia rostro euelleret prælongo, nenpe pro magno haberi præmio, quod ex faucibus suis ceruicem inco incolumem extraxisset: Et quę mũdana fuit gratia, agricolæ à serpente in cavitate lapidis cuiusdam intruso & præ frigore fere enecto, referẽda: Mel in ore, verba lactis, fel in corde fraus in factis plurimorum dicitur: Consultius itaque ipsis est, vt scribentes pauxillum chartæ potius perdant, quam illi sua arcana, aut iis adhuc chariora; aut alii vocem intendant ac surdas illorum aures quam vt nimio obsequio perdant suam authoritatem, eaque quid maius: Interim non est dubium eos bonis & optimè notæ viris non defuturos loco & tempore convenienti in suis necessitatibus, si id fieri possit absq; suo præiudicio aut damno.

*
**

CAPVT DECIMVM NONVM.

Sunt & alii deceptorio animo præditi, qui Fraternitatis prætextu pro aucupio pecuniam vtuntur, dum ſeſe eſſe ex illo ordine iactant, atque hinc dolos, imò & maleficia ſua perpetrant, qui tandem deceptores, fures aut latrones inuenti pœnis ſe dignis afficiantur.

HActenus verbis maleuolos delineauimus, nunc qui factis ipſis ſe tales præſtant, ſequuntur: Huius farinæ ſunt nonnulli ſcurræ ſeu agyrtæ, qui animaduertentes in ore & voto multorum eſſe hanc ſocietatem, inde aliquid lucelli captare præſumunt; Hinc ad rudiores, at non

non incredulos Famæ & Confessioni se conferunt, iisque aures gerris & nugis suis implent, multa magnifica promittẽtes, si modo sibi habeatur fides: Eiusmodi nebulonem ad virũ simplicis sinceritatis mihi notum nuper venisse compertum habeo, cumq; multa deblaterasset de quibusdam sui ingenii cõmentis, incepisse, se quoque ex fratrib. vnũ agnosci, inq; societatem receptũ secundi ordinis, vt fingebat; cujus essent hę cõditiones, vt alii primi ordinis inseruirent, cumque illis arcana omnia participarent, quæ tamen non exercerent ante certum tempus: Quæsiuit de multis alter ille, ad quæ ipse, vt Cerdo, qualis erat respondit, sibi datam potestatem eligendi alios in ordinem, in quẽ & ipsum eligere statuerat; At alter dixit se iam pridem in fraternitatem acceptũ hoc modo: primo sibi fratrem Christum, deinde proximum, denique Naturam: His fratribus se contentum non appetere eiusmodi fraterculos: Quo responso taxatus nebulo abiit & suos fumos aliis vẽdere quæsiuit: Huius similium facit mẽtionem ille ex fratribus, qui Haganoæ scriptum edidit, quorum vnus Noribergę

alter

alter Augustæ Vindelicorum pænis sub-
iectus sit: Talis quam plures per Germa-
niã quã lata est vagari certum est: & quã-
uis Corax non pro philomela, nec bubo
pro Cygno unquam accipiatur sed, quęli-
bet avis ex cantu & volatu proprio digno-
scatur, tamē vt hi bipedum pessimi caveã-
tur, bonæ voluntatis quilibet admonēdi
sunt: Refutatione non egent tam aperti
falsarij & deceptores, sed correctione. nõ
ratione, sed vt mittantur eò, vbi lapis lapi-
dem terit, vt Comicus inquit, vbi viuos
homines mortui incursãt boues, hoc est,
in pistrinum, vbi loris bubulis tractentur,
pro vt meriti sunt: Quantum hinc detre-
ctationis & scandali doctissimis viris cõci-
ient homines nequissimi, dici vix potest;
Sed existimandum est, omni bono ex ad-
uerso malum positum & vsum rei optimæ
prohanari abusu eiusdem: quod intelli-
gentem & constantem virum mouere nõ
debet, qui cõsiderans causas & effectus
rerũ, facile discernit ea, q̃ à maleuolis fiũt
ab iis, quæ bonis solis cõueniũt: Ad aquas
limpidissimas bestiæ immanes & immũ-
dæ sepissimæ confluunt ad politissimum
metallum seu marmor, muscæ; illæ, vt
fontes

fontes conturbent iuxta id, *Et liquidis immissi fontibus apros*; hæ vt læuorem & splendorem corporum contaminent & inficiant: Sed hæ palpo, illæ venabulo excipiendæ sunt, pro cuiusque resistentia aut culpa: In pingui terra præter seminata vegetabilia plurima inutilia, quæ supprimunt bonam frugem, enascuntur, in arenosa & macriore non ita; Quid hic agendum? bona à malis dignoscenda, & si fieri potest, noxia segreganda aut expectanda maturitas frumenti, à quo lolium, cardui & steriles auenæ, veluti spurij ortus legumina discernenda sunt: Est quod in ipsis floribus angit; Hinc Heliogabalus inclusisse fertur seruos & seruas cubilibus floribus refertas, eosque ipsa voluptate & odore florum torsisse: Sic Dionysus Damonem epulis regaliter instructis, at inferius minis flammarum, superius mucronis additis excepit, ne quæ fœlicitati deesset calamitas: Vt rectè dixerit Apuleius: Vbi mel, ibi fel, vbi vber, ibi tuber: Nouerunt auiculæ fruges à siliquis vel aristis separare: An igitur rationales homines bona à malis discernere soli negligent? Pecudes à ranunculis omni-

mnino abstinent, & si quid noxium sen-
rint, ad familiaria sibi remedia, vt canis
l gramen, ceruus dictamum, mustella
l rutam, tendunt: Multo magis, quid si-
vtile, quid salutiferum sit agnoscere
ebet ille, qui bestias omnes superat in-
llectu: At væ vobis deceptores pessi-
i, qui cum laborare manibus & victum
uærere honeste subterfugitis, ad eius-
odi fucos & dolos animum adiicitis;
xpectat vos vindicta Numinis, quod
rditatem suam pœnæ gravitate compē-
t: An hanc materiam vestris sceleribus
alliandis aptissimam putastis? Stelliones
tis & à crimine stellionatus non immu-
es: Si reddenda à vobis esset ratio vnde
ueritis, vt olim apud Ægyptios, an præ-
r deceptiones & dolos quicquam pro-
uceretis? Abite fuci ab hoc alueario &
pibus nostris nil noxę pręstate: Ite trium
terarum socii in rem Pelasgam; scitis
uid velim: non hæc messis est pro vobis,
uibus Canabina magis conuenit, quam
urea, qualis Crotone fuisse perhibetur,
ocente ibi Pythagora: Ad hāc synodum
ythagoricam vos nō vocamini, sed pro-
l hinc, procul ite prophani; Iniquum

est, quod molimini, absurdũ, quod mentimini & exiguum, quod consequimini. Nil lucri in tam aperto facinore, nil gloriæ in tam manifesto scelere, nil fidei in facto tam incredibili: Arenam itaque nectitis & littus aratis, dum gerris Pelion ossæ imponere gestitis & nugis affectar famam: Sed nos hæc agamus: Omne itaq; æquissimi iudices nihil hinc impu tabunt illis, qui tantarum rerum abu nullam præbuere causam, sed integri v tæ scelerisque puri sunt & meritò haber debent.

CAPVT VIGESIMVM

Quidam aliis dolis suo intenti lu cro vtuntur, quibus quoque re spondetur.

EIusdem census est scurra, qui nupe se missum à quodam eius societat conscio finxit, chartamque indicem n

minu

minum eorum, qui rec'piendi essent, monstrauit, at impostor acerrime à viro non malo reprehensus dol'que insimulatus fuit: Putauit vero homuncio hinc aliquid lucri authoritatisq; sibi conciliare, quod apud cordatos & circumspectos viros vix vnquam impetrabit: Quis enim adeo puer li ingenio est, vt h'sce in tanto negotio fidem adhibeat? vt credat illis, qui vix vnquam veritati ac virtuti congruum dixerint aut fecerint? Non est hominum doctorum & probatorum tanta raritas, vt si eorum operâ vtendum foret, circumforane s ardelionibus id iniungendum sit: At nec societatis eius fratres adeo stricte coguntur multiplicare numerum suum, vt tot & eo modo alios sibi adsciscant: Sunt sane aliæ viæ, quibus eo pervenire possent, si opus esset? Verum quis ad nugas tam crassas, tam ineptes respondeat? Habeant sibi sua somnia homines phanatici, qui rem omnium preciosissimam pro lucelli aucupio habere non detractant. Nos venerabilem illam societatem hæc omnia audire & passim obseruare nõ dubitam⁹, vnde causas habeat se instar cochlearũ, suis obscõde-

 re

re domiciliis & expectare gratioris auræ
Zephyros: Duriores quidam fructus, vt
meſpyla & pyra, tempore ſolent miteſce-
re, adeo vt ſuauiores fiant eſui, ſic & men-
tes hominum aſſuefactione ſedantur &
mitiores affectus induunt: Malacia qua-
dam, pica dicta, prægnantes mulieres pri-
mis menſibus laborare quam plures no-
uimus, quo poſterioribus omnino libe-
rantur, ita & Vulgus nouitate rerum pri-
mo ducitur, quas poſtea non affectat: Sci-
mus nautas in mari non ſemper plenis
velis vti ſed contra tranſuerſos & laterales
ventos obliquum inſtituere curſum, do-
nec eo, quo deſtinarunt, perueniant;
Haut aliter huius ordinis fratres agere
oportet, ne rectam inſiſtentes viam plus
moræ & retardationis ſentiant, quam fe-
ſtinationis: Temperanda eſt nimia celeri-
tas contacione & Pegaſeus volatus teſtu-
dine gradu: nec id ſint cauſa: Neſcitur e-
nim quid ſerus veſper vehat; Humanæ
conſtantiæ non fidendum, vt nec cælo ſe-
reno, Hoc facile nubibus, illa oblatis oc-
caſionibus nouam inducit faciem & alte-
ratur. Inter plurimos teretes quadrat
perpauci inueniuntur, inter angillas, lu-
po:

pos & polypos rarissimus est Rhombus aut scarus: Est hominum genus quod omnium cupit esse primum, hoc cauendum præcipuè, sub optimo titulo pessimos mores, sub atro pallio coruinam mentem tegeris: Huius insidiæ cautissimè declinandæ sunt silentio huius oculi potissimum obfuscandi sunt absentatione sui: Non lupi plus damni ouibus, quam hæc monstra omnibus bonis inferunt: Erucas rectã dixeris, quæ depopulantur fructus & flores arborum, hoc est, magnorum hominum; Sunt omnium quadrarum, quia alienis viuunt bonis: Ad hos longimanos censent cavendos propter multas, quæ id suadent causas: Nil intentatum relinquitur, vt honor, potentia & voluptas increscant, etiamsi id fiat cum decremento iusti iæ: Virtus laudatur & alget, ac contra accumulantur opes irritamenta malorum. Patet itaq; dictos fratres silentii causas habere æquissimas, ne ipsis, quòd Thaleti, accidat, dum summa obseruent, in inferiora, quæ ante pedes sunt, labantur: Hoc enim sapientis est potissimum, vt sibi sapiat & ex alienis exemplis prævideat, quæ fugienda aut sequen-

da sint, ac audiat hoc vulgatum, cura te ipsum.

CAPVT VIGESIMVM PRIMVM.

Ex his causis permulti canino more lapidem mordent omisso iactore, hoc est, in fraternitatem dictam sinistrè & maleuolè inuehuntur, quibus omnibus melior mens & maior discretio exoptanda, ac fraternitas dicta in suo silentio, cum nunquam non proximo benefaciant, laudanda & honoranda est.

OStendimus ergo causas Silentii post clamores à dictis fratribus obseruati, aliunde ipsis datas & ministratas esse partim præpostero doctorum iudicio, partim calumniis, vulgi dextre dicta, sinistre inter-

interpretantis, aut optime facta, pessime vsurpãtis; quas cum ra issimi cõsiderent, hinc malitia bonorum hominũ prætẽditur & dolus innocentium accusatur: At caninũ morem potius quam humanum & rationalem, sequuntur, dum omisso iactore lapidem mordent, præteritâ causâ, per hãc motos infestãt: Ipsi suo multiloquio sunt causæ horũ silentii, quod increpãt: Increpẽt igitur seipsos, accusent suã loquentiã, non horum taciturnitatẽ, rodant se nimis linguaces, nõ alios quasi elingues: Quid enim nõ dictũ est à fratribus; quod dici quid non factũ, quod fieri debuit? Ecõtra, quid ab aduersariis intermissũ? Quibus si quid bene feceris, vt Comicus agit, leuior pluma est gratia, si quid nõ ad nutũ, plũbeas iras gerũt: Verũ nos ipsis meliorẽ mẽtem & sedaciores affectus precamur & optamus, ne immaturo iudicio anticipẽt æquitatẽ, ac Midæ prodant auriculas vnà cũ stupiditate pecunia: Lõgissime n. distant Panos & Apollinis Musæ, Vulgariũ & sapientũ instituta & facta: Interim dicta Fraternitas in sacro suo, (vt indigetat) silentio non perturbanda aut molestanda est, quo arcanorũ eorum

 fructus

fructus, vt hactenus, ad multos ægros, neq; non bonę mentis ſanos redundent: illorũ ſit benefacere & male audire, quod regiũ aliquando dictum fuit: Ipſi benevolentia ſua maleuolorum conatus eludant & fruſtrentur, aliorum ſecus ſentientium, adiuvent & promoueant: Multorum capitum beluam potius ſpernant, quam curent, rideant, quam æſtiment: Nulli ſapienti, quod illi placet, & vice verſa, quod ſapiẽti nõ illi: Non moratur culicem Elephas Indicus, nec coaxatus phyſignatorum Pſittacus: huic enim humana vox & loquela magis eſt ex vſu, illis inconditi ſonores & tædioſi aurium dolores: Sileant ranæ ad lampadem incenſam & taceant Panes, vbi Apollo canter: Vos autem nũc vbicunque verſamini fratres, appello & memores admoneo, vt quod per vos ipſos hactenus præſtitiſtis & præſtare inpoſterum cogitatis, effectu ſuo nunquam caſſũ fieri ſinatis, ſed ſemper veſtri ſimiles ſitis, hoc eſt, vt doctrina & ſapientia, ſic humanitate omnes alios antecellatis: Suſque deque ferte ſuſurros vulgi, & vos veſtro metiamini modulo ac pede, in nullius gratiam aut odium propendentes, niſi

quo

quo ad virtus & æquitatis ratio admittat: Ille vt nec facere nec dicere bene didicit, ſic vos non niſi bene: Redeat fænus tam dictorum, quam factorum ad vtroſuis: Veſtra eſt perſpicacitas, non omnibus dormire, ſed vobis & Muſis aliquando canere benevole ſentiētium aures mulcere: Veſter eſt honos in incepto ſtadio pergere & non ante tactam metam ad carceres redire: Videmus quidem remoras vobis inijci & fatales impendere minas, at hę dfferre vt poſſunt, ſic auferre promiſſa veſtra nequeunt.

CARMEN ANACREONTEVM, DICOLON,

Ad Venerabilem Societatem R.C. Panegyricum.

SIt fas mihi referre Germaniæ per oras
Fraternitatis amplas dotes latentis, arte
Hermeticâ beatæ, vos ô fauete linguis,
Non estis abditarum rerum quot imperiti:
Tu flos decusq; gentis Germanicæ benignum
Præbeto te, canoris nec non adesto metris;
Nil auribus daturum me scito sed litare
Pro more velle dictis rebusq; veritati:
Natura mater orbem gubernat vniuersum,
Velut creator illi præcepit atq; certas
Obseruat alma leges, quarum tenore cuncta
Producit, & profunda donat potentiæ vi:
Hanc si quis acriori vel cogitatione
Vel perspicaciori mentis penêtret vsu,
Arcaniorũ ille fit particeps recessus:
Nec est, quod hunc latebit, quid abditi sepultum
Magnæ sinu parentis, quæ se reuelat ipsi:
Humana vita tanto negotio laborat,

Vt dona, quæ teguntur reconditis latêbris,
Hinc eruat, micanti communicetq; luci:
Huic omnis orbis ætas & gens solum per omne
Se dedidit, perennis secreta quo paterent,
Inter tot at reperti fuêre pauciores,
Est veritatis vmbra quêis visa lux remota:
Et hi tulêre nomen clarißimum Sophorum:
Ægyptus hosce quondam nec non Pelasga tellus,
Et Indiæ dederunt, Brachmanidas, Magosq;,
Mystas in arte quavis & rebus eruditos:
Quin Teutonum per vrbes eiusmodi fouentur
Nunc omnium periti qui sunt scientiarum:
Assurgit insulæ mons in æquoris profundo,
Vbi propago cœli cum filia ac nepote:
Quiescit (hos videbis, si Lemnius iuuabit)
Hic congregatur agmen certis diebus anni,
Natura cui dicauit arcana si qua haberet,
Hermetis, aureata Apollinis medelas:
Sunt legibus ligati piis & vnione
Hinc se vocare fratres sueuêre fœderatos,
Fictaq; voce C.R. velut Crucis Rosatæ,
Hi sponte gratiosa morbos salute pellunt,
Ægris opemq; præstant & dextram fidelem:
O munus vniuerso quo maius haud in orbe est,
Germana Terra salue Fraternitas Sophorum
Miraculum iubarq; cui contulit per æuum,
Quo iure digna poßis felicior videri:
Tu plura dona mundo, quêis gaudet hic, dedisti:
Tu gentibus repertrix artis scientiasq;
Largita Christianis quam plurimas fuisti:

Virtute

Virtute vosq́; macti prudentiæ sodales,
Tam moribus politis quam dote disciplinæ
Graues, quibus celebrem vos laudibus, vel vnde
Exordiar canendo: quis Herculis negabit
Encomium (quod olim dictum est eum canenti)
Germanicæve turbæ, si forte quis reportet?
Huic assero fidelis, quod non superfluum sit
Præconium merentis vel sæpius referre:
Vos ergo tot braueiis & gloriæ decôri
Insignibus, camænæ versusq́; Anacreontis
Minuta dona nutu dignemini decente:
Iasonis labores, Chirone sub magistro,
Est cura sola vobis patrare dum medelas,
Medea quas ministrat, hinc sitis assecuti:
Vos Vellus aureatum portastis è remotis
Arabiæ Fauissis in Teutonum paternas
Sedes, & id sacrâstis Mortalibus Deoq́;
Fratres ter ô beatos quaterq́;, vos ne dicam?
Hinc laus honosq́; crescit Diuinis, atq́; morbi
Curantur absq́; capta mercede præmiove,
Gratisque munus ægris præbetur hoc salutis,
Nil sanitate maius potest dari Braueium,
Rex pyrrhus ille Epyri cum sciret hoc, Deorum
Id muneris petebat solum locis sacratis;
Hos namque si teneret, putabat assequenda
Quæcunque per laborem vel vsibus per artem:
Fratres ter ô beatos quaterq́; vos ne dicam?
Vos vltrò visitatis ægros per ampla regna,
Et quæritis per orbem, queîs vestra liceat lux,
Ab omnibus relictos opisque opumque egenos,
Nec his dicatis vllam conatibus quietem.

Quis

Quis eloquatur Erga, quæ ponderosiora
Oportet esse vobis? veros scientiarum
Vos nucleos habetis & artium medullas;
Herbas soli, poliq; stellas notastis omnes,
Quæ condita potestis virtutis insit illis:
Fontes ÿ gemelli vobis fluunt perennes,
Arcana melle rerum præstare quêis potestis:
Fratres ter ô beatos quaterq; vos me dicam?
Vos dogmatis sacrati tantus perurit cestus
Vt codicis legatis diuina sæpe iura,
Est grata cura vobis tractare dona Diuûm
Vestæque Palladisque, Promethei atque Lemni,
Ignes focosque mirâ, Natura quam dat, arte:
Ne sacra desit ægris Medela, nec metallis.
Fratres ter ô beatos quaterque vos ne dicam?
Parerga sed vocantur postquam modò relata,
Callere sic ad vnguem quæ Fama vos reportat
Sententias vt omnes dictis suis citetis:
Hæc prima vos fatigat, noctu diuq; cura;
Nec tanta scire refert solum, sequi vel ipsa
Mandata re studetis, vt Mens manusq; fœdus
Commerciumq; factis cor atq; bucca iungant
Fratres ter ô beatos quaterq; vosne dicam?
Subtiliora cunctis in artibus tenetis
Automalumq; formas & fictiles polorum
Orbes suis reguntur, qui motibus Mineruæ
Monstrauit, vt fabrilis fiant ab artis vsu:
Quis cæteras potessit narrare machinarum
Strues & ingenI alti Reperta, quæ feruntur
Sacrariis recondi vestris, vt orbis olim]
Hinc commodum receptet, laudem Deoq; cantet,

Fratres

Fratres ter ô beatos quaterq́; vos ne dicam?
Sex vos ligare leges in ordinemq́; rectum
Aptare constitutas Authore non negatis,
Seruare quæ iubent nil vestram sodalitatem
Mortalium resultet quin in bonum, lucrumq́;?
Professione nulla tenemini, nisi ægris
In orbe Christiano fideliter mederi:
Non certa vestis inde præscripta, nec cucullus
Nec mansionis vna est cunctis premenda sedes
Fratres ter ô beati quaterq́; vosnè dicam?

FINIS.

